

ראש הממשלה, בנימין נתניהו ב'נאום הרצליה' מציג: "תוכנית ההתחברות"

נתניהו פתח את נאום הרצליה שנעל את כנס הרצליה העשירי של המרכז הבינתחומי, בנושא המדיני: "בשבועות הקרובים נחדש את תהליך השלום עם הפלסטינים ללא תנאים מוקדמים. ישראל רוצה ומוכנה לחדש את תהליך השלום. במזרח התיכון צריכים שלושה לטנגו, שאחריהם יישארו שניים".

משם נתניהו המשיך לדבר על נושאי הכלכלה על מה שהוא מכנה כתוכנית ההתחברות: "אני מבקש לדבר על התחברות, להבדיל מההתנתקות - התחברות למורשת ולארץ אבותינו".

לפי נתניהו, כדי לשלוט בגורלנו אנו צריכים: בטחון, כלכלה וחינוך.

בנושא הבטחון - חלשים אינם שורדים במזרח התיכון ועם חלשים לא עושים שלום באזורנו. בעשורים הבאים צורכי הבטחון יגדלו ולכן יידרשו כלכלה חזקה.

בנושא הכלכלה - צמיחה כלכלית היא המקור לבטחון, לחינוך ולמלחמה באלימות. כל עוד יש חסמים בכלכלה לצד מיסוי גבוה, לא נצליח לצמוח ולהנות מתקבולי המס.

בשבועות הקרובים אציג:

- תוכנית תחבורה ארצית לחיבור הארץ לרכבת.

- רפורמה בתכנון ובנייה שתאפשר ליזמים לבנות.

נתניהו המשיך לדבר בנאומו על נושאי החינוך והמורשת: מעצמה ניתן לייצר רק באמצעות חינוך למורשת יהודית ולתולדות עמנו. הערובה לקיומנו אינה רק באמצעות נשק או כלכלה חזקה, אלא היא תלויה במטען הידע הלאומי שאנו מנחילים לילדנו. אם תחושת השליחות תתפוגג, מקורות הכח הרוחניים יתערפלו ועתידינו יתערפל גם כן.

נתניהו יצא כנגד תרבות השפעה: תרבות השפעה שהגשמו טומנת בחובה אתגר גדול - לא לשקוע בטיפוח עצמי בלבד. רדידות תרבותית ודילול הידע - זה מה שמחליש את חוסנו הלאומי. הבעיה היא בינ"ל אך היא קריטית עבור מדינת ישראל. לכן יש למצוא את השילוב בין העולם הגדול לזהותנו.

לפי נתניהו הדרך הטובה ביותר לחיבור הצעירים למורשת היא באמצעות הטיוול בארץ. בכוונת נתניהו להציג בתאריך י"א באדר תוכנית לשיקום ושימור אתרי מורשת, התיישבות ומבנים לשימור, שתמומן באמצעות מימון ממשלתי ל-5 שנים.

בתוכנית, לצד שביל ישראל יחנכו 2 שבילים:

1. השביל ההסטורי - סביב 50 אתרים הסטוריים.

2. שביל החוויה הישראלית - עשרות תחנות בתולדות היישוב.

כך לפי נתניהו נפיה חיים חדשים בחוויה הישראלית, ונתחבר מחדש לארצנו.

ד"ר בועז גנור: "ישראל היא כמו גוליית, שאזוק בשלשלאות"

פרופ' אמנון רובינשטיין: "חלק מחברי ועדת גולדסטון אינם מכירים בקיומה של מדינת ישראל".

פרופ' גורג' פלטשר: "במלחמה אומה נלחמת נגד אומה אחרת, והאזרחים עצמם הם גם חלק מהמשחק"

במושב המשפט הבינלאומי ושדה הקרב בן זמננו, שנערך בכנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, אמר פרופ' גורג' פלטשר, מומחה לדיני מלחמה מאוני' קולומביה בניו יורק, כי אין מגוון יותר מלחשוב שבשדה הקרב המודרני רק צבא נלחם בצבא אחר. במלחמה אומה נלחמת נגד אומה אחרת, והאזרחים עצמם הם גם חלק מהמשחק. העיקרון הוא שאם מטרה צבאית מותקפת, אזרחים השוהים בה צריכים לשאת באחריות על חייהם. בדבריו התייחס לשאלה נוספת המעוררת מחלוקת, והיא כיצד ניתן להגדיר פגיעה מכוונת באזרחים, שכן חוקי המלחמה מתבססים על משפטים ואמירות לא ברורים, וקשה לפרשם בצורה מדויקת.

פרופ' אמנון רובינשטיין מבית הספר למשפטים במרכז הבינתחומי הרצליה, הדגים עד כמה חמור מצבה של ישראל, כשנתן כדוגמה את הביקורת של הוועדה לזכויות אדם באו"ם, שלא מצאה פגיעה בזכויות אדם בסרי-לנקה על אף מלחמת האזרחים שפגעה בעשרות אלפי אזרחים. עוד דוגמה מייצגת היא דו"ח אמנסטי המציין כמאה הפרות זכויות אדם בעקבות המצור הישראלי על עזה, אך אינו מציין שום הפרה שנעשתה מצד מצרים בגבול עזה. בדין הבינלאומי אין הנחיות כיצד להתנהג עם שחקנים שאינם מדינות, כאשר למעשה לא ניתן לעשות איתם כלום, לא ניתן להטיל עליהם סנקציות ולנקוט בצעדים נוספים. כדוגמה נתן את מקרה גלעד שליט, שלא הורשה לקבל ביקורים מצד גורמי זכויות אדם, ולמרות זאת לא ננקט שום צעד או סנקציה בעקבות כך. כמו כן מאמין רובינשטיין שעל ישראל לשתף פעולה עם ועדות בינלאומיות, אך להתנות את השתתפותה בכך שהחברים בוועדה יהיו בלתי משוחדים, שלא כדוגמת חברי ועדת גולדסטון, שחלקם אינם מכירים בקיומה של מדינת ישראל.

ד"ר בועז גנור טען כי יש להבחין בין אזרחים בלתי מעורבים לבין אזרחים המעורבים בכפייה. במקרה האחרון הצד הלוחם צריך לקחת אחריות על החיים שלהם. לדבריו אנו כבר לא בעולם של מלחמה א-סימטרית, המצב כרגע הוא סימטריות הפוכה. כלומר, המדינה שלנו היא גוליית האזוק בשלשלאות ע"י התפיסות הנורמטיביות והחקיקה הבינלאומית.

פרופ' סטנלי פישר, נגיד בנק ישראל: "בלי האוצר החזק לא היינו מגיעים למשמעת הפיסקאלית החיונית להמשך הצמיחה"

חה"כ יצחק כהן, סגן שר האוצר על פרשת פסגות: "על אגף החיסכון הפנסיוני במשרד האוצר לתת את הדעת בנושא, גם אם יישאר בגדר חששות בלבד"

גיורא עופר, מנכ"ל בנק דיסקונט על החיסכון הפנסיוני: "הציבור אינו יודע שהוא אינו יודע לקבל החלטות נכונות"

את צמד המושבים הפיננסיים שנערכו במסגרת כנס הרצליה סיכם **פרופ' סטנלי פישר**, נגיד בנק ישראל, שהתייחס לכלכלת ישראל בעת המשבר הכלכלי האחרון, וציין כי קיומו של משרד אוצר חזק הוא שהוביל ליצירת משמעת פיסקאלית חזקה, אשר היוותה את הבסיס להמשך צמיחה במשך ישראל, גם בתקופת המשבר. עוד ציין פישר כי אף שלדעתו המשק הישראלי הוכיח איתנות, עלינו להמשיך לחזקו, כחלק מההכנה למשבר הכלכלי הבא.

במסגרת המושב הפיננסי הראשון שהתקיים, שעסק בנושאי רגולציה בשוקי ההון ובחיסכון הפנסיוני, ציין **חה"כ יצחק כהן**, סגן שר האוצר, בהתייחסו לפרשת פסגות, כי אף שכרגע מדובר בחששות לכאורה, והוא אכן מקווה שכך זה יישאר, על אגף החיסכון במשרד האוצר לתת את הדעת על כך בכל מקרה. ביחס למשבר הכלכלי, ציין סגן השר כי עלינו להפיק את הלקחים, ובעיקר, ביחס לעובדה שהגופים המנהלים את הכספים בישראל פועלים ללא מנגנוני פיקוח.

ביחס לטענות שהועלו כלפי חוסר עצמאותו של המפקח באגף החיסכון טען חבר הכנסת כי למפקח עצמאות מוחלטת וסמכויות נרחבות, וכי הוא אינו מונע או כפוף ללחצים פוליטיים. כראייה, ציין סגן השר כי המפקח הוא שהכריע בסוגיית העלאת מחירי הביטוח לאופנוענים, ולא שינה את דעתו גם נוכח לחצים נרחבים בקרב הציבור ובקרב חברי הכנסת.

גיורא עופר, מנכ"ל בנק דיסקונט, ציין כי יש להפוך את הייעוץ הפנסיוני בישראל להרבה יותר ברור ונגיש, ולהקים מערך ייעוץ אובייקטיבי. לדבריו, הציבור אינו יודע שהוא אינו יודע לקבל החלטות נכונות בכל הנוגע להשקעה פנסיונית נכונה. לפיכך, המעורבות הממשלתית בענף הכרחית ונחוצה. כיום, הפערים הקיימים בין גופים רגולטורים שונים הם עצומים. בעולם הדינאמי שאנו פועלים בו, לא ייתכנו פערים שכאלה, ובמיוחד לא בתחום ניהול הסיכונים. לדעתו, הפתרון היעיל הוא לשים את כל כספי הציבור תחת רגולטור אחד, ואת כספי הפירמות והחברות תחת רגולטור נפרד.

המושב הפיננסי השני שהתקיים עסק במינוף המשבר העולמי ובאתגרי כלכלת ישראל. במסגרת המושב, ציין **חיים שני**, מנכ"ל משרד האוצר, כי קיים קונצנזוס שהמשבר הכלכלי הוא בעיקר "תוצרת חוץ", וכי המשבר מצא את כלכלת ישראל במצב טוב יחסית. לדעתו, השאלה המרכזית היא כיצד נוכל להבטיח שנגיע למשבר הבא עם קצבי צמיחה מכובדים ושמירה על מדיניות פיסקאלית אחראית. שני ציין כי עלינו לשמור על חדשנות ולהבטיח שהעולם יראה אותנו כמדינה אשר הינה Open to business. על כך השיב פרופ' פישר כי מדינת ישראל פתוחה מאוד להשקעות מחו"ל, וכי מעולם לא שמע תלונות בנושא.

פרופ' רפי מלניק, המשנה לנשיא לעניינים אקדמיים, המרכז הבינתחומי, ציין כי הצעד החשוב ביותר שיש לבצע במטרה לתת תנופה לכלכלה הוא רפורמה במערכת החינוך ובהשכלה הגבוהה, וכי יש לפשר לאוניברסיטאות דרגת חופש מסוימת בקביעת שכר הלימוד. עוד ציין פרופ' מלניק כי תקוותו היא שמכנס הרצליה תצא הקריאה לממשלת ישראל לחסל את המושג פריפריה, תוך ייצור מערכת תחבורה המקשרת בין כל רחבי הארץ.

במושב תחת הכותרת "התמודדות עם מסרי האסלאם הרדיקלי"

ראש ממשלת ספרד לשעבר, חוזה מריה אסנר: "אם המערב לא יתאחד נגד האסלאם הרדיקלי, בעשור הבא נבקר במסגד אייפל" "יש לנטרל את הדה-לגיטימציה לישראל"

חברת בית הלורדים פולין נוויל-ג'ונס: "הבטחת גן עדן לשהידים היא הסתה לרצח וצריכה להיות מחוץ לחוק"

במושב שעסק בנושא "התמודדות עם מסרי האסלאם הרדיקלי, במסגרת יומו הרביעי של כנס הרצליה במרכז הבינתחומי, נשא **ראש ממשלת ספרד לשעבר חוזה מריה אסנר** דברים בגנות הטרור העולמי, והדגיש, כי על מנת להצליח במאבק יש לבטוח בעצמנו, בידידנו, בתרבותנו ובדרך החיים שלנו. אסנר הוסיף, כי חולשתו הערכית של המערב נתפסת בעיני הרדיקלים כפרובוקציה ומעודדת את הטרור. אי לכך, הזהיר אסנר כי אם מדינת המערב לא תתאחדנה יחד במאבק משותף ונחוש נגד האסלאם הרדיקלי, בעשור הבא נבקר במסגד אייפל ולא במגדל אייפל. "יש לתפוס את המערב לא כאיזור גיאוגרפי, אלא כתרבות", ציין אסנר והוסיף, כי ישראל מדינה מערבית במזה"ת ולא מדינה מזרח-תיכונית, ולכן אין שום הצדקה לאי הצטרפותה של ישראל לנאט"ו. "עלינו לתמוך בישראל כמדינה הלגיטימית של העם היהודי, ולהבין שדה-לגיטימציה לישראל משמעותה דה-לגיטימציה למערב", סיכם אסנר.

חברת בית הלורדים הבריטי פולין נוויל-ג'ונס חיזקה את עמדתו של אסנר והוסיפה, כי יש לפנות אל הציבור המוסלמי באירופה ישירות ולא דרך מנהיגי הקהילות המוסלמיות, וקראה לצורת התקשרות זו "טכניקה קולוניאלית". נוויל-ג'ונס הוסיפה שיש לפקח על התכנים הנלמדים בבתי ספר דתיים, ואמרה כי הבטחת גן עדן לשהידים היא הסתה לרצח, וצריכה להיות מוגדרת כלא חוקית.

מנהל המחקר של Tax Payer's Allinace, מתיו סינקלייר, ציין במושב זה כי יש הסתה באמצעי התקשורת ובמע' החינוך של הרשות הפלסטינית, שמקבלת מימון בהיקף מאות מליוני יורו מהאיחוד האירופי. סינקלייר הדגיש כי לצד העברת כספים, יש לדאוג לקבלת אחריות. כמו כן, הוסיף סינקלייר כי ירידה ברמת החשיפה למסרים תוכל להקטין את כמות המתנדבים לטרור. סינקלייר ציין, כי גם בבריטניה ממשיכים להשקיע כספי ציבור במימון גופים החשודים בהסתה.

נשיא מכון שלם, פרופ' מרטין קרמר, הסביר במושב, כי רוב המוסלמים לא מזדהים עם אל קאעידה. לדבריו, פתרון הבעיה הפלסטינית לא ישפיע כלל על בעיות באיזורים אחרים, כמו אפגניסטן או תימן. פרופ' קרמר הוסיף כי השילוב של העוני והאוכלוסייה הצעירה יחסית במדינות מוסלמיות יוצר מצע פורה לקיצוניות דתית. לסיכום דבריו, ציין קרמר, כי ההסתה האיטלקית באינטרנט היא האתגר הגדול של הממשלות במזה"ת ובאירופה.

השר לעניינים אסטרטגים, משה (בוגי) יעלון: "לא ניתן להשיג יציבות באיזור מבלי לאתגר את המשטר האיראני"

במושב שעסק בנושא איראן כמדינת סף גרעינית - השלכות אסטרטגיות שנערך היום בכנס הרצליה, אמר השר לעניינים אסטרטגים, משה (בוגי) יעלון כי על מדינת ישראל לנהוג בסוגיה האיראנית מציפיה ש"צדיקים מלאכתם נעשית ע"י אחרים", אך לפעול על פי העיקרון "אם אין אני לי - מי לי".

נאומו המלא של השר יעלון מופץ בקובץ נפרד.

שגריר שוויץ לטהרן לשעבר, טים גולדימן, התנגד לתקיפה צבאית של מתקני הגרעין באיראן. הוא ציין כי לפי הערכתו איראן אמנם רוצה להשיג יכולת גרעינית, אך עצם היותה מדינת סף גרעינית יספיק לשאיפותיה, והיא לא תעשה את הצעד הנוסף שיאפשר לה בניית פצצה. בנוסף אמר כי מתקפה צבאית ישראלית על מתקני הגרעין האיראנים רק יכולה להזיק, שכן במקרה הטוב ביותר היא תחזיר את תוכנית הגרעין האיראנית 3-4 שנים אחורה, אך ההשלכות האחרות יזיקו הרבה יותר. מבחינה צבאית תוצאה של מתקפה כזאת תהיה דהירה איראנית ביתר שאת לעבר פצצה גרעינית, ומבחינה פוליטית יהיה חיזוק של הלאומיות האיראנית שיגביר את התמיכה בשלטון הנוכחי.

יו"ר המוסד הבינלאומי ללימודים אסטרטגים, פרופ' פרנסואה הייסבורג, הציג עמדה הפוכה, לפיה "אם לא נפעל במהרה נגד מזרח תיכון שבו קיימת דו-קוטביות של נשק גרעיני, נגיע למצב שבו לשתי מעצמות איזוריות נשק כזה, ותוך 20-30 שנים גם נראה שימוש בו".

במושב בנושא הטמעת תרבות המוכנות בעורף הישראלי

ד"ר אריאל היימן, מנכ"ל מכון דוידסון במכון ויצמן למדע: "רעידת אדמה חזקה תתרחש בישראל, השאלה היא רק מתי ובאיזו עוצמה. גם הרצליה ות"א יחושו את עוצמתה"

גידי גרינשטיין, נשיא מכון 'ראות': "אם לא נבנה חוסן לאומי ואזרחי, עלול להיווצר משבר אמון חריף בין אזרחים לרשויות המקומיות"

את המושב שעסק בהטמעת תרבות המוכנות בעורף הישראלי במסגרת כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, פתח **אריאל היימן**, מנכ"ל מכון דוידסון במכון ויצמן למדע, בתחזית קודרת, בציינו כי רעידת אדמה חזקה תתקיים בישראל. אין זו שאלה של האם היא תתקיים, אלא מתי ובאיזו עוצמה. לכשתתרחש רעידת אדמה זו, הדגיש היימן, גם הרצליה ות"א יחושו את עוצמתה. לרעידת האדמה הבאה בישראל יש להתייחס באותה מידה כמו לאיום האיראני הגרעיני ולחיזבאללה. לסיכום דבריו, קרא היימן להניע את הגלגל בהקדם האפשרי, תוך התקנת מערכת התראה מבעוד מועד, בנייה עפ"י התקנים, וחיזוק מבנים.

גידי גרינשטיין, נשיא מכון 'ראות', שצייד בעמדתו של היימן, הוסיף כי החוסן אליו אנו צריכים לשאוף הוא היכולת לצלוח המשבר לצמח בעת שינוי ולהסתגל למצבים חדשים. תרבות של מוכנות נוצרת משיתוף פעולה בין מוסדות המדינה לחברה האזרחית. "המדינה מתנהלת בכלים של שליטה ופיקוד, בעוד החברה האזרחית מתנהלת בצורה של ביזור", קבע גרינשטיין, "ולכן אם לא נבנה חוסן לאומי ואזרחי, עלול להיווצר משבר אמון חריף בין אזרחים לרשויות המקומיות". יחידת המפתח של החוסן, הסביר גרינשטיין, מורכבת מתאגידים ארציים, עמותות, ארגוני מתנדבים ומתנ"סים. גופים אלו הם השחקנים המרכזיים ברשת החוסן.

סגן שר הביטחון, מתן וילנאי, התייחס במושב זה לעובדה המצערת כי עד מלחמת לבנון השנייה ישראל לא הגדירה מי אחראי על ביטחון העורף, אי לכך אזרחי העורף הופקרו מחוסר לקיחת אחריות ממשלתית. זה לא פשוט להיערך למשבר עם העצבים המתוחים של אזרחי ישראל, טען וילנאי. תרגילי העורף לא נועדו להפחיד את הציבור, אלא הם חלק אינטגרלי מבניית מוכנות העורף הישראלי.

עמוס שפירא, מנכ"ל סלקום, בהתייחס לתרומתו לחברה האזרחית ציין, כי לסקטור העסקי אין ברירה אלא להיערך ככל שביכולתו על מנת למלא את חלקו במחויבות החברתית ולסייע לקהילה. "כרשת סלולארית מובילה אני רואה עצמי מחויב בזמן חירום להמשיך ולספק שירות ברמה הגבוהה ביותר לאזרחי ישראל", סיכם שפירא.

במושב שעסק במבחן האסטרטגיה האמריקנית באזורי משבר: פקיסטן, אפגניסטן ועיראק

סגן שר ההגנה האמריקאי למזה"ת קולין קאהל: "משרד החוץ האמריקאי עובד על הסכם אסטרטגי לא רק בנושאי ביטחון אלא גם בנושאי שלטון, מדע וכלכלה"

המשנה למנכ"ל המשרד לעניינים אסטרטגיים יוסי קופרווסר: "עיראק עלולה להפוך לציר הברחות מרכזי של נשק איראני לחיזבאללה לסורים ולחמאס"

במסגרת יומו הרביעי של כנס הרצליה במרכז הבינתחומי, ציין המשנה למנכ"ל המשרד לעניינים אסטרטגיים, יוסי קופרווסר, כי ההחלטות המכריעות לגבי הסכסוך בין הג'יהאד האסלאמי לעולם כולו יתקבלו באיראן ולא בשאר המדינות, ולכן יש להתמקד באיראן. בהתייחסו להליך בניית הממשל באפגניסטן, טען קופרווסר, כי יש צורך בעוד 5 שנים של נוכחות ארה"ב באפגניסטן ועוד כ- 20-15 שנים של תמיכה בה. קופרווסר השווה זאת לבעיה הפלסטינית, כי לא מדובר בעוד בניית מתקן להתפלת מים אלא בשינוי בתרבות עצמה. עוד הדגיש, כי הבעיות בפקיסטן ואפגניסטן יגדלו אם איראן תתחמש בנשק גרעיני. קופרווסר הזהיר מפני הסיכון הטמון בפינוי הכוחות האמריקאים מעיראק, שכן עיראק עלולה להפוך לציר מרכזי בהברחת נשק איראני לחיזבאללה.

סגן שר ההגנה האמריקאי לענייני המזרח התיכון, ד"ר קולין קאהל, הדגיש, כי עיראק היא בהחלט לא המלחמה הנשכחת כמו שנוהגים לכנותה לאחרונה. בדבריו ציין, כי אין עוד מדינה בעולם אשר נשיא ארה"ב מינה את סגנו לעסוק בענייניה באופן יומי כמו עיראק. עוד הוסיף, כי 2009 הייתה השנה בה נהרגו הכי מעט אזרחים עיראקים מאז תחילת המלחמה. קופרווסר הביע הערכה כלפי העם והממשל העיראקי על הפגנת אומץ רב ועל הרצון לצאת ממעגל האלימות, דבר הנובע מרצונם לא לחזור למצב בו היו לפני. לדבריו הבעיה הפוליטית המרכזית אליה יש להתייחס היא הבחירות. ארה"ב עושה מאמצים על מנת שהבחירות יצאו לפועל ויהיו חוקיות ודמוקרטיות.

בהמשך דבריו, הצהיר, כי בעוד משרד ההגנה עובד על הנסיגה מעיראק, משרד החוץ עובד על תהליך בו יחתם הסכם אסטרטגי לא רק בנושאי ביטחון אלא גם בנושאי שלטון, מדע וכלכלה. אותו הסכם מעיד על שיתוף פעולה בין ארה"ב לעיראק לטווח הארוך. קופרווסר סיים את דבריו בנימה אופטימית בציינו את השיפור המרשים שחל בשגרת החיים של האנשים בבגדד מאז שנת 2005.

פרופ' קורי שייק ממכון הובר הגיבה לדבריו של קאהל, באומרה כי ישנם סימנים ראשונים לנורמאליות בעיראק וזוהי התקדמות ענקית, המתבטאת בכך שהפוליטיקאים בעיראק החלו לעסוק שוב בענייני חינוך ותשתיות. עוד הוסיפה כי הפוליטיקאים היום יכולים להרשות לעצמם לנהל מערכת בחירות חוצה מגדרים לא רק שיעים אלא גם סונים, זוהי התקדמות ענקית. בדבריה ציינה כי הצבא והמשטרה בעיראק התחילו לקחת אחריות לגבי המצב הביטחוני שלהם. בדבריה התייחסה לנושא האיום הגרעיני ואמרה כי המאזניים נוטים יותר לכיוון האיום במקום לכיוון החלטות פוליטיות ועיסוק בזכויות האדם.

חבר בית הנבחרים הבריטי ד"ר ליאם פוקס הדגיש בדבריו, כי הסיבה בעקבותיה החל המאבק באזור זה היא המלחמה בטרור, ולדבריו הצלחנו במשימה. עוד הוסיף כי מכיוון והטאליבן נחלש, העמים באזורים אלו פיתחו תקווה. אך לדבריו בזמן שכל הכוח הופנה לעיראק הטאליבן חזר לאפגניסטן והיום הם שולטים ב-80% מהמדינה. בלילות הם בכפרים כמה מאות מטרים ממחנות חיילי ארה"ב ואירופה. בנוסף המשיך ואמר כי מאז התערבותם באפגניסטן ההפקה של הרואין עלתה ב-8% ורוב הסם הזה מגיע לאירופה. בתגובה לנאמר כי אירופה לא מעורה מספיק במתרחש אמר כי אירופה עושה המון כחלק מהמאבק והעלה כדוגמא את בניית ופיתוח בתי הספר ומערכת החינוך.

במושב תחת הכותרת "המלחמה מבית: אלימות ובטחון אישי"

המפכ"ל כהן: "ראשי הארגוני הפשע כבר לא מסתובבים כמו טווסים."

מנכ"ל המשרד לבטחון פנים: "יש הגזמה בשיח סביב האלימות בישראל"

קומישינר משטרת ניו-יורק: "אנחנו נעזרים בידע הישראלי במלחמה בטרור"

במושב שנערך ביומו הרביעי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, שעסק בנושא **אלימות ובטחון אישי**.

מפכ"ל משטרת ישראל רנ"צ דודי כהן ציין כי גורמי פשע משתלטים על תשתיות מדינה וחודרים אל זרועות השלטון והדבר מדייר שינה מעיני בכירי המשטרה. ירידת האמון הציבורי במוסדות ציבור, כולל המשטרה. כהן "השחיתות הציבורית מהווה סכנה לדמוקרטיה ואנחנו רואים בה איום אסטרטגי." כהן אמר כי "אין רדיפה של אנשי ציבור. אנחנו מחויבים לציבור ולא לבעלי הכוח." כמו כן ציין המפכ"ל את תרומתו האדירה של היועמ"ש היוצא מני מזוז למאבק בפשיעה המאורגנת ואמר כי "ראשי הארגוני הפשע כבר לא מסתובבים כמו טווסים."

קומישינר משטרת ניו יורק ריימונד וולטר קלי ציין כי מאז 11 בספטמבר משטרת ניו-יורק נעזרת בידע ישראלי על מנת להתמודד עם איומי הטרור. קלי הדגיש כי יש להגדיל את כמות המשאבים המושקעת בבטחון אישי על מנת להצליח במשימותיה המתגרות של המשטרה. לדבריו של קלי, נוכחות מוגברת של שוטרים בשכונות בעייתיות מביאה תוצאות, אך יש לה מחיר פוליטי. "יש לשים את הפוליטיקה בצד כדי לשמור על הבטחון האישי בזמן קיצוצים. קלי תומך נלהב במצלמות המעקב כאמצעי אכיפה: "מצלמות מעקב ברחוב הן כלי מעולה לעבודת האכיפה. לדעתי, אין כזה דבר יותר מדי מצלמות."

מנכ"ל המשרד לבטחון פנים חגי פלג טען כי "שיטת הממשל הנוכחית בישראל דופקת אותנו לאורך כל הדרך", כי היא לא מאפשרת שתי "פנים יעילים בין משרדים וסוכנויות. פלג הציע לגבש תפיסה לאומית כוללת של חינוך, רווחה, משפטים ובטחון פנים, לאור ההצלחה של תכניות כגון "עיר ללא אלימות" ברמה המקומית. סגל הדגיש כי תוספת משאבים וכח אדם למשטרה היא חיונית כדי לבסס אכיפה מוצלחת. לדבריו ישנה הגזמה מסוימת בשיח סביב האלימות בישראל: "לא מדובר פה ברפובליקת בננות".

ניצב יואב סגלוביץ, ראש אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל אמר כי האכיפה נוקשה וייצור ההרתעה הן הדרך הטובה ביותר למניעת אלימות. יש ירידה באלימות בקרב בני הנוער בשש השנים האחרונות. עם זאת, הוסיף ניצב סגלוביץ כי שיתוף הפעולה של המשטרה עם גופים חינוכיים וחברתיים נמצא בעלייה מתמדת, וכי יש להציב עובד סוציאלי בכל תחנת משטרה. סגלוביץ הוסיף כי קודם כל יש לקדם את החינוך לשמירה על החוק.

רחל שרביט, סמנכ"ל לשירותי תיקון במשרד הרווחה הסכימה עם ניצב סגלוביץ והביעה תמיכה באכיפה ללא פשרות. עם זאת, שרביט טענה כי מהקצאת משאבים להוספת שוטרים ברחובות אינה הפתרון, וכי יש לשלבה עם אמצעים טיפוליים יעילים.

יעקב הכט, ראש המכון לחינוך דמוקרטי טען כי "גבולות הם דבר הכרחי אבל לא דבר חשוב". משטרה חזקה לא יכולה למנוע לבדה אלימות, יש צורך במנהיגות וערכים. הכט: "אכיפה וגבולות הם לא תחליף לחזון. אם לא נוותר על זה ונרצה לחקות את משטרת ניו-יורק, אולי נהיה בניו-יורק, אבל לא נהיה כאן."

במושב מיוחד בנושא התהליך המדיני: המסלול הישראלי-פלסטיני, נשא דברים ח"כ רב אלוף (במיל') ושר הביטחון אהוד ברק, וראש הממשלה הפלסטיני ד"ר סאלם פיאד.

אהוד ברק: "יש בציבור הישראלי רוב להסדר"

סאלם פיאד: "יש להסיר את הסגר מעל עזה", "השאיפה הפלסטינית המרכזית היא לחיות לצד ישאל בשלום ובביטחון"

שר הביטחון אהוד ברק:

בפתחה של שנת 2010 אנו ניצבים בפני אוסף איומים קרובים רחוקים מוכרים לכולם: חמאס חיזבאללה ואיראן, וגם בפני הזדמנויות חשובות ובתוכם המאמץ להתנעת מהלך עם הפלסטינים וגם אפשרות, אולי מרוחקת יותר להתקדמות עם סוריה. אנו חווים שקט חסר תקדים בתוך גבולותינו שהוא פרי ההרתעה שנוצרה בעקבות מלחמת לבנון השנייה ומבצע עופרת יצוקה, ופעולה משותפת עם גורמי ביטחון פלסטינים בגדה.

קשת של איומים מתקדמים באופק, משתלבים ביניהם ויוצרים תמונה מורכבת. המציאות הזו עם ההזדמנות והאיומים ובצל משבר כלכלי גדול ומעצמת על אחת עם סדר יום עמוס מאין כמותו: פקיסטן אפגניסטן, צפון קוריאה, הקשיים בתיאום עם רוסיה ועוד יותר עם סין, עיראק, איראן וגם אנחנו מול הפלסטינים ומול הסורים.

במציאות זו נדרשים אומץ לב ויזמות מדינית ואסטרטגית, פיקוח והבנה עמוקה שחייבם לפעול לפי מה שטוב לישראל. המזרח התיכון הוא סביבה קשה, שכונה שאין בה חסד לחלשים, לא תהיה הזדמנות שנייה למי שלא מסוגלת להגן על עצמה. רק ישראל חזקה ומרתיעה תוכל לעשות שלום. הסדר מדיני לא יכון כל עוד יריבינו יחשבו שניתן להביס את ישראל. יש לנו כהנהגה מדינית אחריות עליונה להתקדם בהליך המדיני.

החלופות גרועות בהרבה, הגשמת החלום הציוני עוברת קודם כל דרך עשיית שלום.

בין הירדן לבין הים חיים 12 מיליון בני אדם והאמת הפשוטה היא שאם ובכל עוד שבשטח זה ישנה יישות מדינית אחת ששמה ישראל היא תהיה בסופו של דבר לא יהודית או לא דמוקרטית.

עם הבלוק הזה של מיליונים פלסטינים יצביעו בבחירות זו תהיה מדינה דו לאומית גם אם נקרא לה בשם אחר. ואם לא יצביעו זוהי תהיה מדינת אפרטהייד לכל דבר ועניין, גם אם נקרא לה בשם אחר.

לפוליטיקאים בשמאל ומברכז אני אומר: היחלצו לסייע לממשלה במאמציה לקדם הסדר.

יש להביא את שני המנהיגים למצב בו ההכרעות חייבות להתקבל.

אמרתי לאבו מאזן - את ההכרעות הכי קשות שלך תצטרך לקבל מול עמך, אמרתי זאת גם לנתניהו. רק אם שניהם יצליחו להתרומם לגובה הזה יתאפשר הסדר. לדעתי, הדבר אפשרי. בישראל יש רוב דומם בעד הסדר למרות מה שנראה מהקלפיות.

גם בצד הפלסטיני חל שינוי, סאלם פיאד הביא למקורות הפלסטינים חשיבה מעשית קונקרטית, לא האשמה ותלות אלא עשייה מלמטה למעלה - בניית מוסדות בכלל בניית מוסדות ביטחוניים כלכליים.

אני מאמין גדול בבניית היכולות הפלסטיניות, בהושטת יד.

בשיחותיי האחרונות עם מנהיגי יהודה ושומרון, גם הם מודים באמת שהיום המצב הביטחוני בגדה הוא הטוב מזה כמה שנים. השיח הבין ערבי עבר דרך ארוכה מהלויים של חרטום ועד מצב בו מדינות ערב מתחרות ביניהן מי מביאה הצעה להסדר שלום.

הבסיס הוא 242, 338, ואנו זוכרים גם את קמפ דייוויד, הצהרת קלינטון, מכתב בוש והתוכנית הסעודית. הכול יוכרע במשא ומתן ישיר בינינו לבין הפלסטינים.

יש לפנינו כמה אתגרים: שלטון החמאס בעזה, הבעיה הביטחונית - ידרשו סידורי ביטחון ופיקוח. המשא ומתן ייקח זמן, הוא לא יקח פחות משנה או שנתיים והיישום יקח 3-4 שנים.

במקום המשחק המקדים יש להיכנס לתוך החדר ולדבר על הדברים האמיתיים. מי שחושב שע"י הליכה כל פעם על נושא אחר אפשר להתקדם יותר טוב הוא טועה, יש יותר שכל וגמישות בהליכה על כול הנושאים ביחד.

העמדה של הממשלה שלנו היא ברורה וידועה: הממשלה הזו מאמצת את מפת הדרכים, מקבלת את ההסכמים שנחתמו ע"י ממשלות ישאל הקודמות ומקבלת את חזון שתי המדינות.

ההתקדמות תבוא מלמטה למעלה, וגם בכיוון ההפוך.

אני חש שכדי ששני הצדדים יכנסו למשא ומתן יש צורך שהפלסטינים יראו חזית עולמית אחידה, ולצד זה רוח גבית מהעולם הערבי.

בואו נהיה אופטימיסטים בואו לא נאבד לאף רגע את הקשב, אם נהיה עיקשים ובהירים כבר עשינו את חצי מהדרך.

המציאות של הסדר קרובה כמרחק אומץ הלב של המנהיגים בשני הצדדים.

ראש הממשלה הפלסטינית סאלם פיאד:

ההנהגה הפלסטינית לא צריכה להשתכנע לגבי פיתרון שתי המדינות. כבר באוסלו הכרנו בזכות של ישראל להתקיים בשלום ובביטחון, ולא קיבלנו אז הכרה בזכות שלנו כמדינה, ויש מי שמתעלמים מכך.

קיבלנו אז דבר מוגבל יותר, ומהניסיון שלנו אנו מפיקים לקחים וקובעים את המדיניות שלנו כיום.

בקיץ 2002 הנשיא בוש הפך את נושא המדינה הפלסטינית לקונצנזוס עולמי.

האזור הוא ללא ספק שכונה קשה, והיה כך יותר מדי זמן. אחת הדרכים לפתור בעיה זו היא ללא ספק סוף הכיבוש ושנחנו הפלסטינים נזכה לזכותו של כל אדם בעולם לחיות במדינה משלו.

אני לא מאמין שיכול להיות הסכם עם לא יכירו בזכות למדינה עצמאית של הפלסטינים.

אנחנו עכשיו בזמן מאוד חשוב, בו זה נראה שההתקדמות נעצרה כי אין שיחות. היו הרבה שיחות וסבבים של שיחות, מה שצריך עכשיו זה שיחות שייקחו בחשבון וילמדו את הלקח מהטעויות ב-16 השנים האחרונות.

אנחנו הפלסטינים חייבים להראות לעם שלנו שאכן תקום מדינה פלסטינית ושיש אופק מדיני. יש מספר נושאים שחייבים לקבל דינאמיקה חדשה.

לאחרונה עסקנו בבניית הביטחון שלנו, פיתוח המוסדות השלטוניים שלנו ובהספקת שירותים שונים לאזרחים.

מפת הדרכים הגיונית לדעתי, היא מבינה את מה שצריך לקרות.

הפסקת ההתנחלויות נדרשת לפי מפת הדרכים זה הצעד שנדרש ע"י ישראל. ישראל צריכה להפסיק את הפשיטות לתוך השטחים הפלסטינים. חייבים לחדר לכל הצדדים שהכיבוש יסתיים.

אנחנו רגישים לצרכים הביטחוניים של מדינת ישראל, זה לא רק אינטרס ישראלי אלא גם פלסטיני.

דברים חייבים להתחיל לקרות.

מזרח ירושלים נכבשה ב'67, והיא חלק משטחי '67, אך למרות זאת כל יום אנו שומעים מפוליטיקאים ישראלים שירושלים היא בירת ישראל הניצחית והבלתי מחולקת.

אנחנו רוצים לחיות בשלום ובכבוד על 22% מפלסטין ההיסטורית.

לגבי פעילות ההתנחלות, השאלה מדוע הפלסטינים עושים כל כך הרבה רעש בזמן המשא ומתן, לאחרונה שואלים למה הפלסטינים עושים עניין מהמשך ההתנחלות בזמן המשא ומתן. שואלים אותנו איך התהליך יפגע ממעט בנייה בהתנחלויות, לסוגיה זו יש מימד פיזי אך גם מימד פוליטי.

צריך להבין את ההשגות והדאגות שלנו.

אחרי כשנה של מאמצים דיפלומטיים, אם אנחנו רוצים להבטיח את התנאים לחידוש המשא ומתן, נדרש צעד בסיסי של הפסקת הבנייה בהתנחלויות.

הסוגיה היא לא רק הנושא החומרי הזה, אם אנחנו רוצים להתקדם לעבר המטרה הגיע הזמן להיכנס ללב ליבם של הדברים. אני כאן כדי לומר שהבנייה של המדינה הפלסטינית היא אכן חד צדדית. אנחנו מתכוונים למדינה, כי מי יבנה אותה אם לא אנחנו. לא מדובר בהכרזה חד צדדית אלא התכונות. המהלך המדיני חיוני, ומהלך ההכנה והבניה משלים אותו.

אנחנו שקופים לגמרי מה שאנחנו מוכנים לעשות, אנחנו נהיה מוכנים להקמת המדינה הפלסטינית עד 2011. אם נצליח להגיע ל-2011 מוכנים, נראה לכל העולם שיש לנו היכולת לקיים מדינה שהכל מסכימים שצריכה לקום.

יש הרבה נושאים לדאגה אבל אנחנו מעודדים משום שכן הצלחנו להתקדם בשנים האחרונות לא רק בביטחון אלא גם ביצירת תשתית מדינית וכלכלית, אנחנו מעניקים שירותים חיוניים ושירותי תשתית.

יש לנו רשות פיקוח יעילה שמטפלת בבנק של פלסטין.

צריך לאחד מחדש את עזה והגדה. המדינה הפלסטינית צריכה לקום בעזה, הגדה ובמזרח ירושלים כבירת המדינה.

אני רואה את המצור על עזה כדבר שיש להפסיקו מיד, ואני מאמין שאם הוא יפסיק זה יוביל לחיבור עזה לגדה ויעזור לדינאמיקה חיובית באזור.

היינו צריכים לקיים בחירות לפי מספר ימים ולא עשינו זאת, אנו יכולים לעשות הרבה יותר בעזה אם תינתן לנו ההזדמנות לעשות זאת, המצור צריך להסתיים.

זהו מצב של שני נרטיבים מנוגדיים ב-180 מעלות, אבל אני מאמין שנצליח ליישב את הסכסוך.

לעם בישראל יש היסטוריה ארוכה, כאב ושאיופות. גם לנו לפלסטינים יש כמוכם היסטוריה ארוכה וכרגע אנו סובלים המון אך גם לנו יש שאיפה מרכזית לחיות לצידיכם בשלום ובביטחון.

במושב תחת הכותרת "משולוש היחסים ארה"ב-אירופה-ישראל"

גנרל קלאוס נאומן, לשעבר יו"ר מועצת נאט"ו: "תכנית הגרעין האיראנית עונה על כל הדרישות של תכנית למטרות התקפיות"

"מדינה שתתקוף גרעינית את ישראל תושמד בתוך 30 דקות"

במושב שנערך ביומו השלישי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, שעסק בנושא **משולוש היחסים ארה"ב-אירופה-ישראל**. **גנרל קלאוס נאומן, לשעבר יו"ר מועצת נאט"ו**, טוען כי תכנית הגרעין האיראנית עונה על כל הדרישות של תכנית גרעינית צבאית. "מדינה שרוצה אנרגיה גרעינית למטרות שלום אינה מבזבזת 10 מיליארד דולר רק כדי להעשיר אורניום לדרגה צבאית". נאומן טוען כי יש להכין את דעת הקהל המערבית למקרה שאיראן תעבור את סף היכולת הגרעינית, ונאט"ו תיאלץ להשתמש ביכולת ההרתעה שלה. קלאוס הבהיר כי כל מדינה שתתקוף מדינה אחרת בנשק גרעיני, תהנה מזמן חסד של 30 דקות לפני שתימחק מהמפה. "אני מקווה כי אלה המנסים להשיג נשק גרעיני כעת, מבינים זאת. ההסטוריה של המלחמה הקרה מלמדת אותנו כי ההרתעה היחידה נגד נשק גרעיני היא נשק גרעיני."

השגריר הישראלי למוסדות האיחוד האירופי ונאט"ו, רן קוריאל, ציין כי ישראל מחשיבה עצמה כחלק מהמערב ומהמשפחה הטרנס-אטלנטית. ישנם קולות באירופה העושים קישור שלילי בין ההתקדמות ביחסים עם האיחוד והעליות והמורדות בסכסוך עם הפלסטינים. אף על פי כן, אין ציפיה לשינוי דרסטי ביחסי ישראל עם האיחוד או נאט"ו. שדרוג היחסים בין ישראל לאירופה הוא אינטרס ישראלי ראשון במעלה וגם אינטרס אירופי. קוריאל ציין כי מעמדה של ישראל במוסדות הבינלאומיים אינו עומד ביחס ישיר ליחסיה האמיתיים עם מדינות אירופה וארה"ב.

ד"ר כריסטיאן שמידט התייחס בדבריו לאיום הגרעין האיראני ואמר כי לאור לחומרת המצב, ארה"ב האיחוד האירופי וישראל צריכות לחשוב ביחד על האפשרות של שימוש באמצעים בטחוניים כלפי איראן, היות והמו"מ הדיפלומטי לא נותן כרגע מענה מלא לאיום.

ד"ר רונלד אסמוס טען כי זה זמן מה שארה"ב ואירופה מנסות לתאם ביניהן קו פעולה משותף כלפי הנעשה במזה"ת, וישנה מודעות גוברת לדיון בנושא הגברת שיתוף הפעולה המדיני והכלכלי בין ישראל לנאט"ו. עם זאת, אסמוס הוסיף כי על ישראל להחליט בעצמה מהי דרכה, ושקיים צורך להעלות את הנושא לדיון ציבורי בישראל.

סגן נשיא לוקהיד-מרטין מרטין דניס קאבין אמר כי ישראל וארה"ב הן המדינות שעשו את ההתקדמות הגדולה ביותר בהתמודדות עם איומי הטילים הנוכחיים. כמו כן הוסיף קאבין שמערכות ההגנה מטילים של לוקהיד יוכלו לעבות את נוכחות הצי השישי באיזור.

נשיא המדינה, שמעון פרס: "יש לתקוף מוסרית את איראן ולבוא לישועת העם האיראני שאינו חפץ בדיקטטור האחמניג'אדי"

"צה"ל צריך להפוך לאוניברסיטה. אין שום סיבה שכל חייל המסיים את שירותו, לא יסיים אותו עם תואר B.A"

"העשור הבא יהיה הסנסציוני ביותר בהיסטוריה האנושית"

בנאום חגיגי, שנשא נשיא המדינה, שמעון פרס במסגרת יומו השלישי של כנס הרצליה במרכז הבינתחומי בהרצליה, התייחס הנשיא לאיום האיראני, לחוסנה של ישראל בעולם ולמעמדה של ישראל במזה"ת בעשור הקרוב. "צה"ל הוא מעצמה ממדרגה ראשונה", קבע פרס והוסיף, כי "זהו בית הספר הכי ממלכתי שיש לנו בארץ, כי כולם מחויבים לשרת בו והוא מהווה מפגש לבני נוער מכל הארץ. אחד הדברים שעל ישראל לעשות הוא להפוך את צה"ל לאוניברסיטה, כך שכל חייל המסיים שירותו ייצא עם תואר B.A".

פרס הצהיר, כי הצבא הסכים לרעיון זה ואף יוציא לפועל בחודש יוני הקרוב תכנית פיילוט. "רמת התפקוד הנדרשת מחיילי צה"ל היא ברמה טכנולוגית גבוהה. כל חייל היום עובד עם מחשב, אין קצין שלא מעודכן בטכנולוגיה החדשה ביותר. המלחמה היום, הסיק פרס, היא מלחמה בין מוחות, יותר מאשר בין כוחות.

בהתייחסו לנושא המזרח התיכון, הביע פרס דאגה עמוקה לעתיד האזור. אם המזרח התיכון יהיה רעב וממורמר לא יהיה אפשרי להקים פה איי יציבות. יש לטפל במצב בעוד מועד. בכל הנוגע לשלום עם הפלסטינים ולהתערבות האמריקאית, הדגיש פרס כי ארה"ב אינה יכולה לכפות עלינו את השלום, שכן שלום לא מגיע בכפייה.

בהמשך ניבא פרס, כי העשור הבא יהיה הסנסציוני ביותר בהיסטוריה האנושית. כוח המחשוב, ציין פרס, עלה פי מיליון ב-25 השנים האחרונות. למוח האנושי טרם נמצא תחליף. הננו-טכנולוגיה מאפשר לנו לחקור את המוח וזהו דבר אדיר, אנו נגלה דברים שלא העלנו על דעתנו. אנו ניצבים בפני עולם חדש, שבו ישראל נמצאת במקום השני בעולם אחרי ארה"ב במחקר על תאי הגזע. אנו נראה בעשור הזה התפתחות שלא ראינו כמותה. אנו חוצפנים מספיק כדי להיות מעבדה עולמית.

המדינה היחידה שהצליחה להתמודד עם הטרור עד היום היא ישראל, ולא רק זה אלא ישראל היא גם הראשונה להביא את הכלים להילחם בטרור.

איראן היא הבעיה הקשה ביותר העומדת בפתחנו. צריך לתקוף את המשטר האיראני על רקע מוסרי.

אחמנדיניג'אד הוא דיקטטור המפרנס את הטרור. המאבק נגד איראן מתחיל באיראן עצמה והעם האיראני לא חפץ במשטר מאיים שכזה. אי לכך, עלינו לגייס קואליציה רחבה ככל האפשר של מדינות בעולם להלחם במשטר האיראני. איראן היא מקור הרע לא רק לביטחון ישראל אלא גם לביטחון כל הערבים וכל העמים שוחרי השלום והחופש.

את דבריו, סיכם הנשיא בתקווה, כי רק בדרך צודקת, שהיא הדרך בה נוקטת ישראל, נביא ביטחון לנו ונשחרר את המזרח התיכון מצרותיו.

השר אבישי ברוורמן: "הפערים בחברה הישראלית בין ערבים ליהודים מפחידים יותר מהאיום האיראני"

במושב שעסק בנושא פיתוח כלכלי ושילוב חברתי במגזר הערבי בכנס הרצליה של המרכז הבינתחומי אמר השר אבישי ברוורמן כי "במגזר הערבי בישראל טמונה איכות אדירה ושילובם הכלכלי והחברתי הוא הנושא הפנימי החשוב ביותר במדינת ישראל. רק ראש ממשלה אחד טיפל בנושא הזה ברצינות, יצחק רבין ז"ל. גם אולמרט התחיל לטפל. כל הדברים שנאמרים היום נאמרו כבר לפני עשרים שנה וטרם נעשה דבר. המבחן הוא שלי ושל הממשלה - ושהתקשורת תבחן אותי כי אני איש עשייה.

לאחרונה כינסנו את ראשי החברות הגדולות במשק שהביעו נכונות להצטרף לשינוי ובקרוב נקיים ירידי תעסוקה מיוחדים לעניין. בחודש הקרוב הממשלה תקבל החלטות מהפכניות, בין השאר לגבי מספר יישובים שם נבנה אפשרויות תעסוקה. לצערי ישראל בנתה את מדינת ת"א ולא בנתה את מדינת ישראל - אנחנו צריכים לזכור שישראל היא מדינת העם היהודי וגם מדינת כל אזרחיה. השינוי המיוחל הוא צודק מוסרית וגם טוב למשק, טוב ליהודים - המוח הערבי הוא טוב כמו המוח היהודי. יש לפעול מיד, משום שהפערים בחברה הישראלית מפחידים יותר מהאיום האיראני.

איימן סייף, מנהל הרשות לפיתוח כלכלי במגזר הערבי, הדרוזי והצ'רקסי במשרד רה"מ אמר כי המשק הישראלי מפסיד עשרות מליארדים כתוצאה מאי-שילוב המגזר הערבי. הערבים מהווים 20% מהאוכלוסייה, אך רק 8% מהתרומה לתמ"ג.

החסמים המרכזיים לפיתוח ושילוב הם:

1. מחסור בקרקעות ותשתיות לפיתוח.
2. מחסור בהון ואשראי זמינים - אין מספיק מוסדות פיננסיים פעילים והיקף האשראי שניתן במגזר הערבי הוא מאוד מוגבל בגלל מדיניות קשוחה של הבנקים במתן אשראי.
3. רמת ההשכלה במגזר עדיין נמוכה יחסית למרות עלייה משמעותית בעשורים האחרונים.

הממשלה החליטה על מספר צעדים להתמודדות עם החסמים הללו, וביניהם הכללת אזורים רלוונטים במפת העדיפות הלאומית. הממשלה צריכה להגדיל את ההשקעה בפיתוח ולתת הטבות ומענקים גדולים ליזמים ומשקיעים. אנחנו ברשות מגבשים תכנית פיתוח שתטפל במחסור בקרקעות ותשתית. בעניין האשראי, אחרי עבודה של שלוש שנים נסגר המרכז לקרן השקעות מיוחדת למגזר. אנחנו מפעילים סדרת פרויקטים להכשרת הון אנושי - יש התעניינות של המגזר העסקי ונכונות של הממשלה לסייע. לצערי המעסיק היהודי לא מבין את הפוטנציאל של העובד הערבי וקיים עדיין פחד מהונה וקיימת שיטה של "חבר מביא חבר" שמדירה את הערבי משוק העבודה.

ד"ר יעקב שיינין הציג נתוני מחקר שערך בנושא הפערים בין המגזר הערבי לכלל האוכלוסייה בפרמטרים כגון אבטלה, השכלה, וחינוך. ד"ר שיינין מנה את הדרכים לתקן את המצב: פיתוח תשתיות בדגש על תחבורה, הקטנת מספר העובדים הזרים וקביעת מינימום להוצאה לחינוך.

ח"כ אחמד טיבי: הערבים מהווים 20% מהאוכלוסייה אך רק 6% מועסקים במגזר הציבורי. גם כשיש ערבים הם לא בדרג בכיר, גם במערכת ההשכלה הגבוהה: 1.4% בסגל הבכיר ובסגל הטכני רק 0.3%. בהייטק הערבים מהווים 1.8% מהעובדים בשירותים הפיננסיים 1.6% מהמועסקים. בחברות הסלולאר המצב יותר טוב בגלל אינטרס עסקי מובהק - 7-8%. האוכל הערבי אינה חלק מחלוקת המשאבים.

יו"ר הוועדה המייעצת להשקעות במגזר הערבי, מר דב לאוטמן: "כמי שעוסק רוב זמנו בחינוך ומכיר את המגזר מקרוב, אני חושב שהתשובה האמיתית לבעיה היא העלאת רמת החינוך, והפסקת את האפליה בחינוך. כיום ניתן להבחין בהתחלה של מהלך מעניין שיוצר ציפיות במגזר הערבי, ואני קורא לשר ברוורמן ורה"מ נתניהו לנצל את ההזדמנות, ולאפשר את צמצום הפערים. עזרה למגזר היא מפתח לסגירת פערים בחברה הישראלית והצטרפות לארגון המדינות המפותחות.

במושב תחת הכותרת "תפקידה של אירופה בעולם ובמזה"ת"

שר החוץ הספרדי מורטינוס: "מישהו יכול לדמיין את ליברמן עובד תחת הנציבה אשטון?"

שר ההגנה הצ'כי מרטין בארטאק: "איום קיומי על ישראל הוא קו אדום מבחינת אירופה"

במושב שנערך ביומו השלישי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, שעסק בנושא **תפקידה של אירופה בעולם ובמזה"ת**.

שר החוץ של ספרד, מיגל אנחל מורטינוס, הביע פסימיות באשר להצטרפותה של ישראל לאיחוד האירופי כל עוד ליברמן מכהן כשר חוץ. מורטינוס: "מישהו יכול לדמיין את ליברמן עובד תחת הנציבה אשטון?" עם זאת, שר החוץ הספרדי הוסיף שההצטרפות לאיחוד תלויה בישראל, ושלא תוגש בקשה רשמית, היא תישקל.

מורטינוס ציין כי בניגוד לעבר, האיחוד האירופי של המאה ה-21 מעוניין לשחק תפקיד מדיני משמעותי יותר בעולם ובמזה"ת. מורטינוס הוסיף כי יש להמשיך במגמה של העמקת היחסים בין האיחוד האירופי וישראל, וכי נשיאות האיחוד תמשיך לבסס את יחסי האמון עם ישראל.

בהקשר לנושא האיראני, הדגיש מורטינוס שלאיחוד האירופי, לישראל ולמדינות ערב המתונות יש אינטרס משותף ביציבות האזור ובעצירת תוכנית הגרעין האיראנית. לדבריו, אירופה תמיד קשובה לדאגותיה הבטחוניות של ישראל.

לגבי המחלוקות בין ישראל לאיחוד האירופי בנושא הפלסטיני אמר מורטינוס כי גם בין חברי אמת ובני משפחה יש וויכוחים. מורטינוס ציין כי הוא מאמין שלישאל צריך להיות מעמד מיוחד מול האיחוד, ללא קשר למה שקורה בסכסוך, והוסיף כי על מדינות אירופה וישראל מוטלת אחריות משותפת בנושא שיפור התדמית של ישראל מול דעת הקהל באירופה.

סגן רה"מ ושר ההגנה הצ'כי מרטין בארטאק ציין כי ישנה חשיבות רבה לתיאום המדיניות באזור בין האיחוד וארה"ב. על האיחוד להציג עמדה אחידה כלפי הסכסוך במזה"ת על מנת להפוך לשחקן מדיני משפיע באזור.

בארטאק ציין כי צ'כיה רואה עצמה כשותפה של העם היהודי וישראל במלחמה בטרור, והדגיש כי ישראל היא בעלת הברית החשובה ביותר של אירופה וארה"ב במזה"ת. בנושא התהליך המדיני, ציין בארטאק כי על הפלסטינים להתאחד סביב ההכרה בקיומה של ישראל. בהתייחסו לאיום האיראני, ציין סגן רה"מ הצ'כי כי קיימת תחושה לפיה לא נעשה מספיק מאמץ בנושא, ושקיים צורך לפעול לפני שיהיה מאוחר מדי. איום קיומי על ישראל הוא קו אדום מבחינת אירופה.

סגן נשיא בית המשפט העליון בדימוס, השופט מישאל חשין:

"הכנסת מסכימה להיאנס ע"י הממשלה"

"לממשלה כרשות המבצעת כוח רב מדי, היא שולטת בכנסת, ולכן יש להגביל את כוחה"

במושב שעסק בנושא 'משבר המשילות בישראל' - הצעת חוקי משילות חדשים' שהתקיים ביומו השלישי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, אמר השופט מישאל חשין, סגן נשיא בית המשפט העליון בדימוס, כי משבר המשילות בישראל נובע מכך שאין חלוקת כוח שווה בין שלוש רשויות השלטון. הרשות המבצעת היא בעלת כוח רב מדי, ולכן יש להגביל את כוחה באמצעות הרשות השופטת. עוד ציין בהקשר זה, כי לא ייתכן שהממשלה תעשה כרצונה בכנסת, כמו שעשתה בחוק ההסדרים. לשאלה, האם קיימת בעיה ספציפית של משילות הממשלה אל מול בתי המשפט ענה בשלילה, טען חשין כי אין אמת בטענה כי קיימת תופעה של "משפטיזציה" ויש לבדוק את הדברים לגופם, ולבדוק מדוע החליט בית המשפט להגביל את הממשלה במקרים מסוימים.

במושב השתתף גם יו"ר ועדת הכנסת, ח"כ יריב לוין, שטען כי יש לשנות מן היסוד את התפיסה כי השרים הם לא יותר מאשר נבחרים לרגע, והציע דרכים לשיפור משבר המשילות. ראשית, יש לבצע מהפך של ממש במערכת המשפט שיגדיר מחדש את גבולות עיקרון הפרדת הרשויות, יש להיצמד לעיקרון שלא הכל שפיט ומונחים כגון סבירות ומידתיות אסור שיחליפו את שיקול הדעת של מקבלי החלטות. שנית, ציין כי יש להקנות כלים אפקטיביים לשרים ולרה"מ כדי שיוכלו לגבש מדיניות ולהביא לביצוע של דברים.

במושב ביומו השלישי של הכנס שעסק באוכלוסיה הקשישה בישראל

סגנית השר לענייני גמלאים ד"ר לאה נס: "ישראל מובילה בעולם במספר הקשישים הסובלים מדיכאון"

"ללא שינוי מערכתי אחוז הזקנים שמתחת לקו העוני יגדל"

במושב שעסק בנושא האוכלוסייה הקשישה בישראל נשאה סגנית השר לענייני גמלאים, ד"ר לאה נס, דברים וציינה כי כיום אריכות ימים אינה בהכרח ברכה. נס השוותה את ישראל לשאר מדינות אירופה והדגישה, כי מדינת ישראל מובילה בדיווח על קשישים הסובלים מדיכאון. נס הוסיפה, כי שליש מהזקנים בישראל נמצאים מתחת לקו העוני. בדבריה אלו התייחסה לניצולי השואה, וכי הקשישים בישראל מתקשים לגמור את החודש. בהמשך להתייחסותה למצבם הכלכלי של ניצולי השואה, הוסיפה נס כי משרדה מגבש בימים אלה מנגנון שייקבע כי ניצולי שואה שלא קיבלו את הפיצויים המגיעים להם במלואם יזכו להעבירם ליורשיהם. לדבריה, ישראל עומדת בפני קרחון גדול ואתגר הזקנה וכי יש צורך בתכנית כוללת לתחום הזקנה.

פרופ' ג'ק חביב ממכון ברוקדייל המשיך ואמר כי כולם דנים במהפכה הטכנולוגית אך לדעתו המהפכה החברתית הרלוונטית זו מהפכת ההזדקנות. חביב הוסיף וכינה את העידן שלנו, "עידן ההזדקנות". בהתייחס למקומה של ישראל במפת הזקנה בעולם אמר נס כי ישראל היא בין המדינות המובילות בתחולת החיים, בעיקר בקרב הגברים. חביב הוסיף ואמר כי הפער בין תוחלת החיים בארץ לבין הפרישה המוקדמת רק הולך וגדל.

במושב תחת הכותרת "החינוך בישראל: הכנת דור העתיד לחיים במאה ה-21"

נשיא התאחדות התעשיינים שרגא ברוש: "התעשייה במאה ה-21 מחייבת השכלה טכנולוגית ברמת טכנאי לפחות"

במושב שנערך ביומו השלישי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, שעסק בנושא "החינוך בישראל: הכנת דור העתיד לחיים במאה ה-21", אמר **נשיא התאחדות התעשיינים שרגא ברוש**, כי חוסנה הכלכלי והביטחוני של המדינה תלוי בהון האנושי. ברוש הגדיר את נושא החינוך כקריטי והצר על כך שתחום זה אינו מקבל עדיפות. "ללא חינוך אין לנו עתיד", אמר ברוש, "ואנו צריכים לחנך צעירים שיובילו התפתחות והצלחה חברתית וכלכלית. התעשייה של המאה ה-21 היא מתחכמת ומורכבת, ומחייבת השכלה טכנולוגית ברמת טכנאי לפחות."

הסגן המדעי לראש מפא"ת, תא"ל במיל. יעקב נגל טען במושב, כי חשיפה טכנולוגית היא חשובה, אך הסתייג והוסיף, כי גלישה ושליחת מסרונים לא מלמדת ילדים קרוא וכתוב. נגל הצר על מצב החינוך בישראל בו לדבריו אנו נתקלים באנשים עם תואר שני שלא יודעים לכתוב נייר עמדה בסיסי. נגל הסביר, כי יש להתרכז קודם כל בהקניית יכולות הכרחיות בשפת האם. כמו כן, הציע נגל לשר החינוך, גדעון סער, לאמץ את מודל התכנית הצבאית "תלפיות" למנהיגות, ערכים ומצוינות בחינוך הממלכתי, והציע למשרד החינוך את תמיכת מערכת הביטחון.

מנכ"ל המרכז לטכנולוגיה חינוכית (מט"ח), גילה בן-הר, בירכה את שר החינוך על תוכניתו לשיפור יכולות התקשוב. בן-הר טענה, כי על המדינה להשקיע את מיטב המשאבים בהון האנושי של מדינת ישראל, במורים ובתלמידים. לדבריה, אלה האחרונים יעצבו את פניה של מדינת ישראל בעתיד. בן-הר הביעה דאגה והזהירה, כי תלמידי ישראל עלולים להיות בעמדת נחיתות בעתיד מול המדינות המפותחות. עוד הוסיפה, כי יש להציב את החינוך כיעד לאומי, חופשי מאילוצים הנובעים מחילופי ממשלות, וכי לצד השיפור בהישגים יש להתמקד באתיקה ובהקניית ערכים.

מנכ"לית אינטל ישראל וסגנית נשיא אינטל העולמית, מקסין פסברג, העירה אף היא כי יש להסתכל על החינוך כעל תכנית אסטרטגית לטווח ארוך, נקייה מאינטרסים פוליטיים התלויים בשר הממונה, בדומה למתרחש בתחום הביטחון. בעולם האידיאלי צריך לשים את התלמיד במרכז, אך אי אפשר לעשות זאת מבלי לשים את המורה במרכז- לא יכול להיות שהתלמיד יודע יותר מהמורה. פסברג הוסיפה, כי ההון האנושי הולך ואוזל וצריך לחנך ללמידת מיומנויות ולא לאגירת מידע, היות והיום אפשר 'לגגל' כל שאלה.

חיים רוסו מהמועצה הלאומית למחקר ופיתוח הסביר, כי על מנת להבטיח צמיחה בישראל, יש להגדיל את נתח השוק באמצעות יצירת יתרון תחרותי טכנולוגי ולשאוף לחדשנות ולפיתוח חשיבה מחוץ לקופסה. "יש כרגע הרבה עשייה בנושא החדשנות וההכשרה הטכנולוגית במערכת החינוך, אך התוצאות עדיין דלות, שכן אין ראייה לאומית לטווח ארוך בנושא. תנאי הכרחי להצלחת כל התכניות האסטרטגיות שהוצעו עד כה הינו הצבת המורים בחזית הטכנולוגית", סיכם רוסו.

שר התשתיות הלאומיות, עוזי לנדאו: "100 מיליון דולר יביאו לפריצת דרך טכנולוגית שתאפשר את צמצום התלות של ישראל בנפט"

פרופ' יוג'ין קנדל: "הכסף המושקע בתחום ניתוק התלות בנפט לתחבורה הוא יחסית קטן וישראל יכולה לשאת בו"

"אנחנו סובלים מהתמכרות קשה, מכורים לזהב השחור ועד שלא נקום ונגיד שאנו מתכוונים לתהליך גמילה לא יהיה שום שינוי", אמר היום (ג') השר לתשתיות לאומיות, עוזי לנדאו בכנס הרצליה. לדברי השר לנדאו, הצורך להפסיק את התלות בנפט היא לא רק של מדינת ישראל אלא של המערב, וזה לא לעוד 10 או 20 שנים אלא ל-5 שנים.

בדיון שעסק בתפקידה של ישראל בתהליך גמילת העולם מנפט, טען שר התשתיות כי תפקידה של ישראל להיות סוכן שינוי של המערב, אולם הודה במקביל, כי הממשלה הנוכחית לא הקציבה די לנושא בתקציב האחרון. "אם מדינת ישראל רוצה להפגין מנהיגות היא צריכה לשים כסף על השולחן. 100 מיליון דולר זה כלום, עם זה אפשר לכבוש את הירח. צריך לשכנע ולשנות את הדיסקט, את הצופן הגנטי ולשנות את התלות בנפט".

לדבריו, תחליפי נפט בשיעור של 20-30 אחוז יקטינו את הביקושים ויובילו את קרטל הנפט לשינוי תודעתי ולמעבר לאסטרטגיה של תודעת שירות ושימור לקוחות. "המטרה היא 100 מיליון דולר, אני מאמין שהם יביאו לפריצת הדרך הטכנולוגית, אבל אני מאמין בכך יותר מאשר שאוכל לשכנע את ממשלת ישראל בצורך הזה".

ראש המועצה הלאומית לכלכלה והיועץ הכלכלי לראש הממשלה, פרופ' יוג'ין קנדל, אמר שלצד הצורך להקטין את הביקושים יש להגמיש את התלות בנפט על מנת להקטין את התלות במדינות לא דמוקרטיות. פרופ' קנדל הציע לנתב כסף פנסיוני להשקעות בתחום תחליפי הדלק, אולם "האתגר הכי גדול הוא איך יוצרים במערכת הפוליטית של מדינת ישראל, איך יוצרים התחייבות ל-10 שנים כדי שדיוני התקציב של שנה הבאה לא ימססו את הנושא".

לדברי קנדל, הוקמה ועדה אקדמית שתמפה את הנושא ותחבר דו"ח שיהווה בסיס לקביעת תוכנית ארוכת טווח ל-10 שנים עם השקעה מהותית במשאבים. "הכסף המושקע בתחום ניתוק התלות בנפט לתחבורה הוא יחסית קטן וישראל יכולה לשאת בו. לישראל יש יכולות פיתוח ותעשייה שנותנות לה את האפשרות להיות בחזית העולמית בתחום", אמר.

"התלות בנפט היא איום אסטרטגי קיומי על עתיד מדינת ישראל, העם היהודי והציביליזציה האנושית", אמר ד"ר גל לופט, מחבר הספר "להפוך את הנפט למלח". לדבריו, ניתן כבר היום לקשור בין המחסור בנפט למדיניות החוץ של סין. "מדינת ישראל צריכה להפעיל את כל הכלים שלה, לא רק בתחום הטכנולוגי, פיתוח ומשאבים אלא גם במדיניות החוץ".

לדברי לופט, הבעיה היא לא כמות הנפט שצורכים. "הבעיה היא שהנפט שולט בסקטור התחבורה ומי ששולט בתחבורה שולט בכלכלה העולמית, ומי ששולט בכלכלה העולמית שולט בעולם... אם רוצים לנצח במלחמה זו, אסור להסתפק בטכנולוגיה יישומית ומחקרית אלא לפעול בזירה של מדיניות. מדובר בכלים פוליטיים ולא רק במחקר ופיתוח", אמר.

במושב בנושא כלכלה ירוקה וקלינטק: מנופי הצמיחה החדשים של ישראל?

השר להגנת הסביבה גלעד ארדן: המומחיות הישראלית בתחומי האנרגיה המתחדשת והטיפול במים אינה באה לידי ביטוי בטיפול בפסולת.

מנכ"ל gridpoint: הרשת החכמה והיעילות האנרגטית היא עסק גדול פי 1000 מהאינטרנט,

20-30% מכלל ההשקעה בתחום חדש זה הינו בIT

בנאום בפתיחת מושב הכלכלה הירוקה והלינטק בכנס הרצליה של המרכז הבינתחומי ציין **השר להגנת הסביבה גלעד ארדן** כי משבר האקלים הוא שיעצב את הכלכלה העולמית וישראל אינה יכולה להתעלם מכך. מחד עליה להתאים עצמה לסטנדרטים החדשים ומאידך לנצל את ההזדמנויות שהכלכלה הירוקה מעמידה בפניה ואת השווקים החדשים הנוצרים.

השר הדגיש כי המומחיות הישראלית, שבאה לידי ביטוי בתחומי האנרגיה והטיפול במים, צריכה להגיע לערוצים נוספים כגון טיפול באשפה. המשרד להגנת הסביבה מוביל רפורמה בתחום זה וחוק האריזות שהוא מוביל נמצא בשלב הגיבוש הסופי ויוגש לממשלה בתוך שבועיים. הצעת החוק גורסת שינוי דרמטי בגישה לאחריות היצרנים על כל מחזור חיי המוצר. כיום ממוחזרת בישראל פחות מ-20% מכמות הפסולת ויש לעשות כעת מאמץ למצוא שמושים ושווקים לתוצרי מיחזור האשפה כמו צמיגים גרוסים.

מטרת ישראל, כפי שהוכרזה בקופנהגן - 20% הפחתה בפליטות עד שנת 2020, לעומת תסריט עניינים כרגיל, תדרוש צעדים דרסטיים. רק שותפות בין הסקטור הפרטי לממשלה תאפשר לישראל להגיע לתפקיד מוביל בכלכלה הירוקה העולמית.

ג'ון אנטוניאדיס, מנכ"ל Rosebud Energies Deutschland סקר את תמונת המצב באירופה ואת מאמצי השוק הפרטי. לדבריו האיחוד האירופי שם לעצמו מטרה להגיע ל-20% הפחתה עד שנת 2020 ללא קשר לוועידת קופנהגן, הצלחתה או כישלונה. הדרך להגיע ליעד הינה דרך אבני דרך שהאיחוד האירופי קבע, ויחייב את החברות השונות לדווח על התקדמותן, וברור לכל חברות האיחוד שהדבר כרוך במחיר, אותו הן מוכנות לשלם. האיחוד מתכוון להחיל דרישות דומות על חברות הפועלות בתחומן גם אם הן זרות. כך למשל תחוייב אל על לדווח על תביעת הרגל הפחמנית שלה, למול המדינה בה יש לה הכי הרבה נחיתות - במקרה זה הולנד. אל על צריכה להביא בחשבון שהחל ב-1 ינואר 2013 היא תשלם מס על הפליטות שלה באירופה. מדובר בשוק עצום של מיליארדי דולרים בשנה. כך למשל לאייר פראנס לבדה מדובר על 3 מיליארד דולר בשנה. על מנת להתמודד עם הדרישות החדשות איגוד חברות התעופה מציע מספר אסטרטגיות אפשריות, החל ממטוסים חדשים בעלי מקדם פליטות נמוך יותר, דרך נושא הצובר תאוצה - מעבר לטיסות ישירות וצמצום תוכניות הטיסה הכוללות מעברים מרובים; הרחבת שיתוף הפעולה בין מדינות האיחוד ומערכת שליטה אווירי כלל אירופאי; וכלה בנושא הביו-דלקים, כאשר כל היצרניות המובילות בואינג, איירבאס ועוד נכנסות לתהליך. הכוונה היא לשלב דלקים על בסיס ביולוגי כגון אצות בדלקים הקיימים באחוזים שלא יצריכו שינויים הנדסיים במנוע. באופן כזה הדלק הביולוגי יתחרה עסקית לא במחיר הנפט, אלא במחירו של הנפט + הקנס על הפליטות, שבשנת 2020 יביא להכפלת מחיר הדלק כפי שהוא מוכר כיום.

Rosebud Energies עובדת כעת על תוכנית בהשקעה של 500 מיליון דולר בתחום, השקעה שיכולה להיות בישראל וגם להשאיר אחר כך בישראל את הפטנטים שיפותחו.

פיטר קורסל, מנכ"ל Gridpoint ולשעבר יו"ר מועצת האנרגיה המתחדשת של הפורום הכלכלי העולמי, הדגיש את מרכזיות ה-IT לכלכלה ירוקה. המונח שיויביל בעתיד בשוק הוא smart grid. הרשת החכמה שתאפשר לעשות יותר עם פחות אנרגיה. רשת חכמה משמעותה מינוף מידע, חומרה ותוכנה, אינטליגנציה מלאכותית המאפשרת להעביר את האנרגיה רק לאן שצריך. מדובר בשוק עצום. חברת סיסקו הצהירה בשנה שעברה ששוק הרשת החכמה והיעילות האנרגטית היא עסק גדול פי 1000 מהאינטרנט, 20-30% מכלל ההשקעה בתחום חדש זה הינו ב-IT.

אנרגיה חכמה דורש מנהיגות והשקעה. צריך שותף אקטיבי כדי להגיע למהפכה הירוקה. בעוד 10 או 20 שנה יצרני החשמל יהיו במצב בה נמצאת תעשיית העיתונים היום. אם אתה מספק מוצר רחב והצרכנים שלך נעשים חכמים ומאמצים טכנולוגיה מתקדמת ורוצים רק חלק מהמוצר שלך זה מעביר את יתרון המידע מהיצרן ללקוח. זה מה שקרה למולים של העיתונים עם כניסת האינטרנט. אם היצרן לא יהיה חכם, הצרכן שהופך למתוחכם, מקבל מידע שלא היה לו בעבר ולוקח את היתרון מהיצרן. לכן אנו עובדים כיום גם עם חברות חשמל על מנת לפתח את המענה.

פרופ' לאה בם, המדענית הראשית של התעשייה האווירית, הזהירה מפני בריחת הנכסים האינטלקטואלים מישראל. ישראל מבורכת ביצירתיות אבל אין לה את היכולת להשקיע את המשאבים הנדרשים להוציא לפועל את תוצרי היצירתיות בתחום חדש זה. לכן הממשלה חייבת להיכנס ולבסס את התעשייה החדשה בתחום, אחרת כל ההון האינטלקטואלי יברח החוצה. לאורמת לקח 40 שנה להגיע לאן שהגיעה, לסולל לקח 30 שנה ואין לישראל עוד חברה כזו, ואין לנו גם עוד 30 שנה לחכות שחברה נוספת תפתח ללא סיוע.

במושב של יומו השלישי של הכנס שכותרתו "חינוך במאה ה-21"

שר החינוך גדעון סער: "היערכות מערכת החינוך לעידן הדיגיטלי היא בגדר הכרח ולא אופציה"

"ישראל משקיעה הרבה פחות בחינוך מהממוצע שבו משקיעות מדינות ה-OECD"

את המושב שעסק בחינוך במאה ה-21, פתח שר החינוך גדעון סער בהצהרה על תכנית חומש, עליה עומל משרד החינוך בימים אלו, שתעשה מהפכה דיגיטלית בחינוך הישראלי תוך אימוץ התכנים הדיגיטליים ומיומנויות התקשוב של המאה ה-21, למערכת החינוך בישראל. היערכות לעידן הדיגיטלי החדש, טען סער, היא בגדר הכרח ולא אופציה. מחשב ואינטרנט הפכו כבר לנחלת הכלל, ומערכת חינוך שמעוניינת להישאר רלוונטית בהכשרת בוגריה, חייבת להתאים עצמה לשינוי הזה. "חייבים לסגור את הפער בין סביבת החיים לסביבת הלימוד בביה"ס. המאה ה-21 מזמנת לנו אתגרים רבים, ולמערכת החינוך צריך להיות חלק משמעותי בתקשוב ובטכנולוגיות חדישות", ציין סער והדגיש, כי המבחנים הבינ"ל ב-2012 כבר יכללו את מיומנות התקשוב של המאה ה-21.

לדברי סער, תשרת המהפכה הדיגיטלית את הכלכלה הישראלית, את צה"ל ואת התעשייה. התכנית תוצג בפני הממשלה בחודשים הקרובים, ויוצע לממשלה ליישמה תחילה בפרופריה, בצפון ובדרום. "המחירים שנשלם על החמצת ההזדמנות הם בלתי נסבלים. אני מאמין שהממשלה לא תחמיץ את השעה", מאמין סער.

סער ציין כי מיד עם כניסתו לתפקיד, ביקש לבחון את נושא זה ביסודיות וללמוד מהצלחות וגם מכשלונות במקומות אחרים בעולם, לנתח מודלים ולתרגם הכל לתכנית אחת שמטרתה להתאים את מערכת החינוך למאה ה-21. הדרך הנכונה היא אימוץ תפיסה הוליסטית של 360 מעלות, הרואה את הטמעת מיומנויות התקשוב כתנאי חשוב להצלחת המהלך. הטמעת התקשוב כוללת, בין היתר, פס רחב, כיתות חכמות, מחשבים אישיים, תחזוקה שוטפת וקבועה, תכנים דיגיטליים איכותיים,

הכשרה והדרכה של פיתוח המורים. זו התפיסה שבאמצעותה אפשר להצליח. "הטכנולוגיה צריכה לשרת את מערכת החינוך, כי טכנולוגיה ללא מישנה פדגוגית לא יכולה להביא לשינוי המיוחל", סיכם סער והדגיש, כי יש לישראל את היכולות והימומנויות שיכולות לאפשר לנו לעבור לעמדת הובלה ולא לפגר אחר מדינות אחרות.

בהתייחס להורדת תעריפי החשמל, קבע עמוס לסקר, מנכ"ל חברת החשמל: "הרעיון נכון אך העיתוי אומלל ביותר"

במושב בנושא גז או אנרגיה גרעינית, במסגרת יומו השלישי של כנס הרצליה במרכז הבינתחומי, הזהיר **שאל צמח, מנכ"ל משרד התשתיות הלאומיות**, כי צפויים קשיים באספקת החשמל בחצי השני של העשור הנוכחי. בחברת החשמל, כך טען, הבינו שישנה בעיה והחלו להפעיל את תוכנית החירום שאושרה על ידי הממשלה לבניית תחנות כוח נוספות. לדבריו, גילוי הגז הטבעי שינה את פני המשק הישראלי ולולא הוא, היינו בבעיה גדולה יותר מבחינת אספקת החשמל. "לפי ביקושי החשמל של היום, תצטרך ישראל להוסיף בכל שנה תחנת כוח אחת לפחות", הזהיר צמח והוסיף, כי "עלינו להיערך למצב בו יהיה מחסור בחשמל, ויפה שעה אחת קודם".

עמוס לסקר, מנכ"ל חברת החשמל, הביע במושב זה התנגדות עזה להורדת תעריפי החשמל אתמול וציין, כי הכיוון נכון אך העיתוי אומלל ביותר, ומשמעותו הקמת תחנות חשמל נוספות. לדעתו, גם אם נשלם 10% פחות בעוד מספר חודשים, הרי שבעוד מספר שנים נשלם על כך בריבית דרבינית. היה צריך לחשוב לטווח ארוך ולהבין שלמשק החשמל יש בעיה של עמידה בביקושים ולכן היה צריך, ראשית, לשטח את עקומת הביקוש ע"י האצת בניית תחנות כוח נוספות על בסיס התוכנית הקיימת ממשרד התשתיות. בנוסף, מבחינת הביקוש, יש לעודד את המעבר למכשירי חשמל חסכוניים יותר. כך, ניתן יהיה להוריד את תעריף החשמל בעוד כשנתיים-שלוש.

תא"ל (מיל.) עוזי עילם, חבר במועצה הלאומית למחקר ופיתוח, צינן את התלהבות הנואמים והזהיר, כי היום בו תתרחש חילוף האנרגיה הזה עוד רחוק מאד. לתפיסתו, יש לחקות את צרפת בכל הנוגע לחשמל, שם התקבלה לפני שנים החלטה אסטרטגית להישען על אנרגיה גרעינית וכך הם כמעט ולא תלויים בייבוא של דלק פוסילי. הגרעין, לטענתו, כובש מקום של כבוד בעולם, למשל במדינות מפותחות כמו ארה"ב ובלגיה.

עילם המליץ בחום לממשלה לחדש בצורה קונקרטי את האנרגיה הגרעינית שעליה החלו לחשוב כבר בשנות ה-70, אך הפעם חשוב שתהיה לכך מודעות גם במשרד האוצר, המשרד להגנת הסביבה, משרד ראש הממשלה ולא רק במשרד התשתיות.

דעון תדמור, מנכ"ל דלק אנרגיה, ציין במושב, כי השימוש בגז טבעי הוא מהמפכה של ממש. "רק בשנים האחרונות נחסכו 18 מיליון שקל בגלל המעבר לגז הטבעי, שלא לדבר על איכות הסביבה: נחסכו פליטות של מזהמים של שנת ייצור שלמה!", הדגיש תדמור שמאמין כי תתגלנה תגליות נוספות כתמר ודלית, וכך יוכל המשק הלאומי להתבסס על יותר גז טבעי.

במושב תחת הכותרת "חינוך לזהות ומורשת יהודית"

הרב אריה דרעי: "האם אנחנו באמת רוצים לגדל את הילדים שלנו על ערכי "האח הגדול"?"

חה"כ יולי תמיר: "היהודי בישראל מגדיר את יהדותו לפי בית הכנסת אליו הוא לא הולך"

אלוף מיל. אלעזר שטרן: "הציונות הדתית העמידה את היהדות על 1 מ"ר של אדמה בשטחים"

במושב הפותח את יומו השלישי של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי, שעסק בנושא חינוך לזהות ומורשת יהודית, התרחש עימות סוער בין אריה דרעי ליולי תמיר.

הרב אריה דרעי אמר כי נקודת המוצא של הדיאלוג על הזהות היהודית היא האמונה המשותפת בבורא עולם הבעיה העיקרית היא הבורות וחוסר הרצון לדבר על מהות הזהות היהודית. כמו כן, הרב התייחס לכך שהחילונים צריכים להגדיר מהי היהדות שלהם, ועם בסיס של אמונה. דרעי פנה ליולי תמיר באומרו "אילולא הייתי דתי מאמין והייתי בצד שלכם, הייתי טוען טענות הרבה יותר קשות, אתם עדינים מאוד". בהתייחסו למשבר במערכת החינוך דרעי אמר שמשרד החינוך הפך למשרד העבודה, ומקנה לתלמידים מקצועות במקום ערכים. העלה את השאלה האם אנחנו באמת רוצים לגדל את הדור שלנו על ערכי "האח הגדול". דרעי הוסיף שישנם היום יותר חרדים באקדמיה: "עוד 15 שנה יאמרו שהחרדים משתלטים גם על ההשכלה הגבוהה". דרעי הדגיש בדבריו כי הוא נגד כפייה והפגנות של חרדים וכינה את אלה שמשתתפים בהן קבוצות לא ממושמעות המקשות על הדיאלוג. דברו על נושא שמירת השבת אמר דרעי: "הייתי רוצה ששבת יהיה כמו יום כיפור, רק עם אוכל כמובן". דרעי הציע שבשנה הבאה כל כנס הרצליה יוקדש לנושא החינוך והמורשת היהודית. בנוסף הציע שנאום רה"מ בכנס יעסוק יהדות.

חה"כ פרופ' יולי תמיר ענתה בתגובה, כי "שנינו יכולים לדבר באופן פתוח, לשנינו אין מפלגה". כי קיים חשש מפיצול חברתי כתוצאה מהתמודדות עם נושא הזהות היהודית של מדינת ישראל. עוד הוסיפה תמיר כי הרב דרעי מייצג את האחר האולטימטיבי בחברה הישראלית. ישאלו אנשים מה מדאיג אותם, והם יגידו לכם, החרדים. תמיר מודאגת מכך שהקבוצה הזו אינה משתתפת ואינה משתפת אותנו בדיון על מהי יהדות. לדבריה, היהודי בישראל מגדיר את יהדותו לפי בית הכנסת אליו הוא לא הולך. לדברי תמיר, גם החינוך הממלכתי-דתי לא נקי מבדלנות ופלאגות מעמדית ואתנית, קיימת סגירות שבנויה על רצון להתרחק מאחרים. תמיר אמרה שהמעגל החילוני כמה לקבל לגיטימציה לגשת ליהדות בדרכו שלו. לדוגמא, ספרה תמיר כי "החוויה היהודית הכי חזקה שהיתה לי בשנה האחרונה זה לשמוע את המוסיקאי אבישי כהן מנגן תפילות בסגנון ג'אז".

תמיר סיכמה את העימות באומרה שהדיאלוג לא יכול להיות חד צדדי. עד כמה הנכונות לדיאלוג מאפשרת לדתיים לפתוח את מוסדות החינוך שלהם בפני חילונים?

אלוף מיל. אלעזר שטרן העיד על עצמו כחסידי של האינטגרציה וכמאמין בפירוק יחידות צבאיות נפרדות לדתיים. שטרן אמר כי "הדת זה חיים קשים ולא פיקניק" וכי יש פיתוי גדול יותר להיות חילוני מאשר דתי. בנושא החינוך הוסיף שטרן כי הילדים במע' החינוך נמצאים בשלב בו אופיים מתעצב ולכן יש לצמצם את הפיתויים אליהם הם חשופים עד כמה שאפשר. יש לגיטימיות למי שרוצה לשמור על זהותו היהודית מבלי להיות דתי על מנת שנישאר מדינה דמוקרטית. צריך להיות ביטוי

מעשי ליהדות. צריך ללמד פרקטיקה דתית בבתי"ס כגון מועדים ושמירת שבת בבתי ספר חילוניים. שטרן הוסיף: "לצער, מהציונות הדתית גם כבר התייאשתי. מי שהעמיד את כל היהדות של המדינה על מטר על מטר של אדמה בשטחים, סגר את בתי"ס הממלכתיים בפני הדת היהודית." עם זאת, שטרן אמר כי הילדים שלו יודעים הרבה יותר על חילוניות מילדים חילוניים על הדת. אין שוויון בבורות של שני הצדדים - לחינוך הממלכתי יש הרבה מה ללמוד על היהדות.

במושב בנושא שינויי אקלים - האתגר הגלובאלי

חתן פרס נובל לכלכלה, פרופ' שלינג: "המדינות העניות הן אלה שיסבלו ראשונות מפליטה מוגזמת של גזי החממה"

במושב בנושא שינויי אקלים - האתגר הגלובאלי שחתם את יומו השני של כנס הרצליה, אמר פרופ' תומאס שלינג מאוניברסיטת פרינסטון, חתן פרס נובל לכלכלה, כי המשך פליטת גזי החממה יגרום לשינויי אקלים גלובאליים שיזרזו תהליכים אקלימיים קיצוניים. שלינג ציין כי אם הטמפרטורה תמשיך להתחמם, במקומות הנמצאים 3000 מטר מעל פני הים יתחיל לרדת גשם במקום שלג. הדבר יהרוס את כל החקלאות שבנויה על מחזוריות השנה ועל המסת השלגים.

עוד אמר כי הקורבנות של שינויים אלה בטמפרטורה יהיו בראש ובראשונה אנשים עניים ממדינות עניות המבוססות על חקלאות. בעוד שלחקלאים במדינות מערביות יהיו כלים מדעיים כדי להתמודד עם שינויים אקלימיים אלו, לחקלאים במדינות העניות לא יהיו את הכלים הללו והם יאבדו את כל יבולם. עובדה זו תוביל למשבר מזון עולמי שיפגע במדינות המתפתחות.

במושב של יומו השני של הכנס שכותרתו "ראשונה בין שווים: ארה"ב והסדר העולמי"

שגריר רוסיה בשבדיה איגור נברוב: "התמיכה באובמה גבוהה יותר ברוסיה מאשר בארה"ב"
מנהיג האופוזיציה בגרמניה שטרנמאייר: "מי שינסה להעמיד בספק את זכות הקיום של ישראל, ייתקל בהתנגדותה הנחרצת של גרמניה"

במושב שעסק בנושא ארה"ב והסדר העולמי, אמר שגריר רוסיה בשבדיה איגור נברוב כי לא מקבלים פרס נובל ללא סיבה. עוד אמר השגריר כי התמיכה באובמה גבוהה יותר ברוסיה מאשר בארה"ב. כשנשאל לגבי האם אובמה יותר פופולרי מפוטין, ענה השגריר כי זו שאלה טעונה. בהקשר למאזן הכוחות הצבאי הוסיף השגריר שישנה התקדמות בנושא פירוז העולם מנשק גרעיני, כולל בנושא האיום האיראני. לדבריו, רוסיה איננה צופה מהצד על המתרחש באיראן. בהתייחס לתפקידה של רוסיה בסוגיית הסנקציות על איראן אמר השגריר נברוב כי סנקציות הן כלי לגיטימי שיש להשתמש בו בזירות, כל עוד אינן גורמות לחוסר יציבות איזורי.

מנהיג האופוזיציה הגרמנית ושר החוץ לשעבר פרנץ וולטר שטרנמאייר אמר כי נשיאות אובמה מהווה פתיחה לתקופה חדשה ביחסיה של ארה"ב עם בעלות בריתה ועם כוחות עולים ברחבי העולם. שטרנמאייר אמר כי למרות שישנן סיבות להורדת הציפיות מההליך המדיני במזה"ת; מצד שני, פסימיות וקיפאון הן לא אלטרנטיבה לעשייה, אמר שטרנמאייר. הוא הוסיף שגישתו של אובמה לעולם המוסלמי מעוררת תקווה. מי שינסה להעמיד בספק את זכותה של ישראל להתקיים, ייתקל בהתנגדותה הנחרצת של גרמניה - זוהי חובתנו ההסטורית, הוסיף. בנושא האיום האיראני אמר שטרנמאייר, שתהיה זו טעות להשתמש בסוגייה האיראנית כתירוץ לקיפאון בתהליך המדיני בין ישראל לפלסטינים. שטרנמאייר מבין את ההסתייגויות הפלסטיניות בנושא הכניסה המחודשת למו"מ, אך הוסיף שסרבנות היא סימן לחולשה. שטרנמאייר הוסיף כי שעון החול אוזל, ויש להתקדם במו"מ לפני אמצע הקדנציה של הממשל האמריקני הנוכחי, לפני שיהיה מאוחר מדי. גרמניה מוכנה לתת כל סיוע שיידרש לשם הגשמת מטרה זו.

ר"מ הונגריה לשעבר פרנץ ג'ורזאני ציין בדבריו במהלך המושב כי ישנם איזורים ומדינות הקוראים תיגר על עליונותה של ארה"ב, ושהאיחוד האירופי מעוניין לעזור לארה"ב לשמור על מעמדה הבינלאומי. עם זאת, רה"מ ההונגרי לשעבר הוסיף שאירופה מתקשה להתמודד עם בעיותיה שלה.

נשיא המועצה ליחסי חוץ, ניו יורק ריצ'רד האס, נשא אף הוא דברים במושב זה ואמר כי ארה"ב היא ראשונה בין לא שווים תודות לכלכלתה, שתמשיך לגדול יותר מאחרים במונחים אבסולוטיים, אך הפער בינה לבין השאר יצטמצם במונחים יחסיים. האס התייחס בדבריו לשאלה האם מדובר במצב זמני, או בשינוי משמעותי במעמדה של ארה"ב בעולם, ואמר שיש להפריד בין המשבר בארה"ב לבין עלייתה של אסיה, ושאינן מדובר ב"מערב כנגד כל השאר".

נשיא המכון היפני ליחב"ל יושיג'י נוגאמי ציין במסגרת דבריו כי הקו אותו מוביל ממשל אובמה הוא חזרה לנוכחות מוגברת של ארה"ב באסיה ובאוקיינוס השקט, לאחר שנים ארוכות של היעדרות, במהלכן סין לקחה את הבכורה באזור מבחינת השפעה צבאית וכלכלית.

פרופ' שלמה אבינרי מהאוניברסיטה העברית אמר כי עליונותה הצבאית של ארה"ב אינה נמצאת בירידה. עוד הוסיף אבינרי כי היתה זו תמימות מצדה של ארה"ב להאמין כי הדחת סדאם תביא ליצירתה של דמוקרטיה. בהתייחס לתחושת האכזבה מהשנה הראשונה לממשל אובמה, הסביר אבינרי כי חלק מהקשיים אותם עוברת כרגע ארה"ב הם ירושה מהממשל הקודם, ושאינן להאשים בהם את אובמה. אבינרי העריך שרוסיה לא תתמוך בסנקציות חמורות יותר, כיוון שהיא מסרבת להיות מובלת ע"י ארה"ב בנושא.

במושב בנושא התהליך המדיני: המימד האזורי

אמר דן מרידור "אני מזהיר את כולנו מפני האשליה שניתן לתת למצב הנוכחי להימשך ולא לעשות דבר, יש לגשת למשא ומתן עם הפלסטינים ולדון בסוגיות הליבה בדרך להסדר קבע"

במסגרת המושב תחת הכותרת התהליך המדיני: המימד האזורי בהשתתפות ח"כ דן מרידור, שאול מופז, דן קרצר, דן שפטון, אליוט אברהמס, דני רוטשילד ועמוס גלעד נאמרו הדברים הבאים:

סגן ראש הממשלה השר דן מרידור: בעולם המשתנה שמסביבנו יש לשים לב לשינוי ולפעול לפיו, בשנים האחרונות ראינו היחלשות של מדינות והתחזקות שלשחקנים שאינם מדינות, ארגונים בין מדינתיים בעולם הערבי שביכולתם להסב נזק חסר תקדים, כמו כן קיים גידול ניכר באיום האיראני.

גם בישראל חוונו שינוי משמעותי: קיים רוב שתומך בפיתרון שתי המדינות המרכזית היא, איך צריך להגיע לפתרון זה. שני החלומות של "שלום עכשיו" מול "ארץ ישראל השלמה" נכשלו במבחן המציאות. שלושת ראשי הממשלה האחרונים הגיעו מהליכוד ודיברו על שתי מדינות. למרות זאת בקמפ דייוויד ובמשא ומתן שניהל אולמרט, לא הושג הסכם. למרות זאת 80% מהציבור מקבלים את עקרון שתי המדינות. אצל הפלסטינים יש קרע בין עזה לגדה, אין שם הרבה אהבה בין הצדדים.

הגענו לנקודה בה הסטאטוס קוו הוא לא אופציה. ישנה אשליה שהמצב יכול להימשך אך לא כך הדבר. מה יש לעשות? יש לשים את הפוקוס על המאבק נגד האיום האיראני. אם איראן תתחמש בנשק גרעיני אזי ישתנו כל כללי המשחק ויופר שיווי המשקל העולמי - למשל, גם מדינות כמו סעודיה ומצרים ירצו להתגרען.

בעולם האסלאמי כולו 3 מיליון איש יש רוב של אנשים שרוצים לחיות חיים רגילים ומיעוט רדיקלי שמסתכל על איראן כמנהיגה, אם איראן תשיג נשק גרעיני ו"תנצח" את במאבק הזה מול ארה"ב, כל אותם ארגוני טרור יתעוררו, ויצברו ביטחון וגאווה.

"המלחמה" האמריקאית באיראן חייבת בכל מצב להסתיים כאשר איראן אינה משיגה נשק גרעיני. זהו המאבק המרכזי, וכולם מסתכלים על הזירה הזו, גם המדינות הערביות. יש סכנה גדולה לא רק בעצם ההתגרענות של איראן אלא גם בעובדה שזה יקרה למרות התנגדות ארה"ב - זה ישפיע לרעה על מעמדה של ארה"ב בעולם.

אמרתי בעבר ואומר זאת גם היום: זו הייתה טעות לא לדבר עם סוריה. אני חושב שצריך לדבר איתם כדי לנתק אותה מאיראן וחיזבאללה.

בעניין הפלסטיני אני רוצה לומר שאינני יודע האם חוסר התגובה מהצד הפלסטיני לניסיונות של ברק ואולמרט להגיע לשלום הם עניין של חוסר מנהיגות או כשל אידיאולוגי. לא ברור אם אבו מאזן מעוניין בפתרון של 67' או עדיין תקוע בקונספציה של 48'.

יש פלסטינים שמחפשים פרידגמה אחרת ממשא ומתן כי הם אינם מאמינים באפקטיביות של משא ומתן ומתחילים לדבר על צעדים חד צדדיים וקביעת עובדות בשטח. אני מעדיף לגשת לכל סוגיות הליבה, אף על פי שאינני בטוח שנגיע להסכם. יחד עם זאת צריכה להיות עוד רמה אחת של שיח שתתקיים במקביל, רמה של בניית המדינה הפלסטינית של השטח כלפי מעלה. יש לנו הצלחה גדולה ברמה הביטחונית בגדה בעניין זה. אינני בטוח האם יש הנהגה פלסטינית שמסוגלת לבצע את הדברים הנחוצים. נתניהו נשא נאום אמיץ וקשה בבר אילן בו אמר לבני עמו דברים שלא נעים לשמוע. מהעבר השני טרם נשמע נאום ביר-זית או נאום א-נג'אח. אני מקווה שנאום אמיץ כזה יגיע גם מהד הפלסטיני. לבסוף, אני מזהיר את כולנו מפני האשליה שניתן לתת למצב הנוכחי להמשיך מבלי לעשות דבר. אם תהיה נכונות אמיתית בצד הפלסטיני, אז המדינות הערביות תצטרפנה גם כן.

ח"כ רב אלוף במיל" ושר הביטחון לשעבר שאול מופז: מדינת ישראל חייבת לשים על השולחן תוכנית-על, שבמסגרתה תתאפשר הטמעה של תהליך בו נגיע לשני מדינות. עלינו לבצע 2 שלבים: 1. הפלסטינים יקבלו 60% מהגדה המערבית (עם 99% מהאוכלוסייה הפלסטינית), ולישראל יהיו גבולות שניתנים להגנה. 2. הטריטוריה של המדינה הפלסטינית תהיה שווה בגודלה לשטחי הגדה המערבית, כלומר לא באותם גבולות של 67' אבל באותו גודל.

מדינת ישראל חייבת תוכנית שהממשלה תוביל, תוכנית שתממש את היעדים של מדינת ישראל. בלי תוכנית אי אפשר להגיע להסכם. לא בטוח שתוכניות של מדינות אחרות יצליחו לבטא את האינטרס הישראלי.

לממשלה הנוכחית אין שום תוכנית. הכרחי להמשיך לבנות בגושי ההתנחלויות בשביל העתיד. אני לא רואה פינוי של 240,000 קורה בעתיד. מעלה האדומים ושאר גושי ההתנחלויות צריכים להיות חלק מהגבולות המדיניים כחלק מהצעד הראשון של התוכנית שלי. התערבות ארה"ב חשובה והיא צריכה לדחוף את שני הצדדים.

איראן וחיזבאללה מתחילות לדחוף לעוד סיבוב של מלחמה, עם לא נאמץ תוכנית ונתחיל תהליך אנו עלולים להיכנס למלחמה. הסכם עם הפלסטינים יהווה מפתח להסכמי שלום נוספים עם שכנינו. הסטטוס קוו הוא לא טוב למדינת ישראל. סוף הכיבוש הוא חשוב למדינת ישראל, מכיוון שהעתיד הדמוגרפי צופה רוב לא יהודי בין הירדן לים. התוכנית שלי מדברת על גבולות וביטחון. אנחנו קרובים מאוד להגיע להבנה עם הפלסטינים לגבי הביטחון והגבולות.

השגריר פרופ' דן קרצר: תחת התנאים הנוכחיים שכני ישראל יופיעו לתהליך השלום, הם יגיעו להצביע בשביל תוכנית ערבית. יש פרטנר ערבי להסכם - לא רק שכני ישראל אלא כל העולם הערבי. אם ארה"ב תיצור איזשהו הסכם זה יהיה הסכם שיתפוס את כל מה שדובר עליו עד עכשיו, תוכנית שתהווה בסיס למשא ומתן.

המשך הבניה בהתנחלויות אומנם לא מנע משא ומתן שנשך כבר 20 שנה אך ייתכן שהבנייה כן מנעה הגעה להסכם, תנסו לעצור את הבניה בהתנחלויות ותראו מה קורה. בנייה של התהליך מהשטח כלפי מעלה. צריכה להיות בנייה מלמטה אבל לא על חשבון המשא ומתן, אותו יש לחדש מהיכן שנפסק ולהגיע לקו הגמר, תוך הפסקת ההתנחלויות.

אליוט אברהמס, עמית בכיר במועצה לקשרי חוץ: כדי להגיע להסכם יש צורך בתמיכה פלסטינית, תמיכה ערבית אינה מספיקה. צריך מנהיג פלסטיני שיכול לבוא ולהציב את העובדות בפני עמו. לממשל אובמה הייתה תוכנית, והיא עירבה את הערבים, אני לא מכיר מישהו אחד שחשב שתוכנית זו תעבוד מלכתחילה.

מדינה פלסטינית תקום בגדה המערבית או שלא תקום בכלל. יש להמשיך בתמיכה הכלכלית בגדה המערבית. יש לערב את המדינות הערביות שיכולות לתרום לגדה, זה מהמם שכמעט אף מנהיג ערבי בעולם לא דרך בגדה המערבית, הם לא יודעים כלום על הגדה המערבית, הם יהיו המומים שיראו את רמאללה שכם וחברון. יש צורך במעורבות פוליטית, כלכלית וחברתית מצד המדינות הערביות שתוביל לבנייה של מדינה פלסטינית.

זה יהיה רע מאוד לארה"ב להציע תוכנית שלא יצא ממנה כלום.

ד"ר דן שיפטן: אנחנו לא זזים בכיוון חיובי. יש להסתכל איך הקיצוניות עולה בעולם הערבי, הרדיקליים נראים בעיני עצמם כמנצחים וגם חלק מהעם רואה בהם כאלה. שיווי המשקל העולמי נע לכיוון הקיצוניים, וגם שיווי המשקל האזורי. טורקיה נעה לכיוון סוריה ואיראן.

בפעם הראשונה בהיסטוריה הקונפליקט אין אופציה מבצעת למדינת ישראל להתמודד עם הטילים ארוכי הטווח של אויביהם. הקיצונים מאמינים שצריך להלהיט את המערכה וכך ע"י תגובה חריפה של ישראל היא מכניסה עצמה לבור עמוק יותר, ואז כולם רואים שזה עובד וממשיכים לתמוך בקיצונים.

ישראל צריכה לשאול את עצמה: איך אנחנו חיים כל כך הרבה שנים בלי פתרון? דעת הקהל הישראלית מוכנה לשינוי בכיוון החשיבה הזו. הבעיה עם הפלסטינים היא לא גבולות, היא הרבה יותר עמוקה. בז'נבה רימו אותנו לחשוב שיש פיתרון לבעיית זכות השיבה. הפלסטינים מרוצים מהמצב, הם מקבלים מיליוני דולרים כל שנה, הם במרכז הבמה העולמית.

יו"ר כנס הרצליה, אלוף (במיל) דני רוטשילד: תמיכה של מדינות ערב בהקמת המדינה הפלסטינית אכן הכרחית, אך רק משא ומתן בין ישראל לפלסטינים יביא לפיתרון. לכולם יש אינטרס שתהיה מעורבות של שחקנים נוספים, משום שאם שואלים את הישראלי הממוצע מה דעתו על הסכם עם הפלסטינים הוא משיב שההתנתקות בדיעבד הייתה עסקה גרועה-פינינו שטח והתנחלויות וקיבלנו רק טילים.

צריך שהמשא ומתן יהיה לא רק דו צדדי אלא להוסיף גם את המדינות הערביות, ובכך להראות לקהל הישראלי שמדינת ישראל בצורה זו לא רק נותנת אלא גם מקבלת. אני מאמין שהיום אין מנהיג פלסטיני שיכול לקחת עמדה בנושאי הליבה בלי תמיכת והסכמת המדינות הערביות, למשל בנושא ירושלים והגן הקדוש שם דרושה התערבות של מלכי מרוקו סעודיה וירדן, גם בעניין הפליטים דרושה תמיכתם.

היזמה הערבית לא נולדה בגלל עינינו היפות אלא כדי לשרת את האינטרסים של המשטרים הערביים שמבינים המדינות סיכון לשלטונם ע"י התחזקות איראן והקיצונים. הדרך של האופוזיציות במדינות אלה היא להאשים את השלטון באגרסיה הישראלית נגד הפלסטינים, והדרך היחידה שלהם להלחם באופוזיציה היא להראות תמיכה בהסכם השלום

בסופו של יום כל מנהיג ישראלי יצטרך להביא את ראשי קהילת המודיעין והמוחות המובילים של המדינה ולשאול: איך המזרח התיכון יראה בעוד כמה שנים, תוך התחשבות בעניין הדמוגרפי ובהתחזקות הקיצוניים במזרח התיכון, ובחוסר הנצחיות של משטרים מתונים באזור.

אלוף במיל עמוס גלעד: עלינו להיות זהירים מאוד בנוגע להחלטה מתי יש להיכנס לשיחות השלום, כי שיחות שיכשלו עלולות להוביל למציאות גרועה יותר מהנוכחית. חמאס חייבים להיעלם לפני ששלום יוכל לקרות. על מדינת ישראל לנהוג בזהירות, עליה לעשות כמיטב יכולתה להתדיין עם המדינות הערביות וכל זאת תוך כדי התייחסות לאיראן. הביצועים של מנגנוני הביטחון ברש"פ הם מצוינים באופן חסר תקדים, בפעולות נגד חמאס. כוחות הרש"פ נלחמים בחמאס בגלל הטראומה של חמאסטאן, בגלל ההבנה את מה שקרה בעזה לאחר שהפלסטינים המתונים ניסו לחיות עם חמאס בשיתוף פעולה.

משום שכל עוד חמאסטאן קיימת לא יהיה שלום אמיתי, אני מציע להתמקד לעת אתה בתהליכים של בנייה מהשטח כלפי מעלה ולא להיכנס למשא ומתן כל עוד איראן וחמאס חזקים. כדי להגיע לשלום צריך לצעוד בזהירות.

דרור שטרם, לשעבר הממונה על ההגבלים העסקיים: "הצטרפות של ישראל ל-OECD היא בזבוז משווע של כסף"

"על ישראל להשקיע את הונה בחינוך ולא בהצטרפות לארגון"

במסגרת מושב בנושא "ישראל וה-OECD" ביומו השני של הכנס, פרש שר התמ"ת בנימין בן אליעזר, הנואם המרכזי של המושב, את משנתו האופטימית בנוגע לפוטנציאל של ישראל להצטרפות ל-OECD: הוא טען כי ישראל היתה צריכה להצטרף לארגון לפני שנים רבות, זאת בשל הביצועים הכלכליים שלה בשנים האחרונות וצליחת המשבר הכלכלי בהצלחה יחסית. הוא פירט את הנתונים בהם עולה ישראל על מדינות מפותחות שונות בעולם, לדוגמה: ישראל צפויה לצמוח השנה בחצי אחוז לעומת צמיחה שלילית של 3.5% של מדינות ה-OECD; הגרעון בישראל הוא 5.2% לעומת למעלה מ-10% בארה"ב ובאנגליה; האבטלה בישראל עומדת על 7.4% לעומת 10% בארה"ב ובאיחוד האירופי; השקעות במו"פ בישראל הן 4.9% לעומת 2.3% ב-OECD.

ניקולא בנוצ'י, הממונה על הנושאים המשפטיים ב-OECD, צינן את ההתלהבות של בן אליעזר בהתייחסו לדבריו על כל שישראל היתה צריכה להצטרף לארגון לפני שנים, והרגיע כי אמנם מ-2007 יש דיונים על כך אך זהו פרק זמן ממוצע וסביר עד שתקבל ההחלטה אם לקבל את ישראל. הוא הדגיש ואמר כי ישראל תרוויח רבות מההצטרפות לארגון: היא תוכל לחלוק ניסיון עם גורמים נוספים, לדון עם מומחים ולהפיק תועלת מהשקפותיהם ותהיה חלק מארגון א-פוליטי ובעל השפעה בו מתקבלות החלטות ממשיות.

כמה תצטרך ישראל לשלם בכדי להצטרף לארגון? הוא התבדח, כמו שמכבי ת"א שילמה כדי לרכוש את קרלוס אורויו...

דן קטריבס, ראש אגף סחר חוץ וקשרים בינ"ל בהתאחדות התעשייתיים, הביע אף הוא התלהבות מהצטרפותה של ישראל ל-OECD ואמר כי אמנם הסקטור העסקי הישראלי הוא כבר מזמן חלק מהכלכלה הגלובלית אך זו תהיה ההזדמנות להוסיף לכך גם את הממשל ולבדוק את ביצועיו ביחס למדינות האחרות. כלומר לעבור מהליגה הלאומית לליגת העל. יוסי ענבר, מנכ"ל המשרד לאיכות הסביבה ועיריית בן אבא, סמנכ"ל כלכלה במשרד החוץ, ציינו אף הם את היתרונות שהיו לישראל בהצטרפותה ל-OECD.

דרור שטרומ, מנכ"ל המכון הישראלי לתכנון כלכלי ולשעבר הממונה על ההגבלים העסקיים, חלק על דעת עמיתיו מכל וכל ואמר בציניות: "תודה רבה לגויים שמוכנים לקבל אותנו לארגון היוקרתי והנחשב שלהם". שטרומ ציין כי בעברו היה משקיף באחת הועדות של ה-OECD ואכן יש להן איכויות, אך הן לא מה שמתואר על ידי עמיתיו. בנוסף, על ישראל להתאים את עצמה לשאר המדינות ב-OECD, דבר שהינו כמעט בלתי אפשרי - הלא מדיניות הצמיחה שלנו כה שונה; יש בישראל שתי מדינות אשר הצמיחה של אחת מהן היא מתקדמת והשניה עלובה, שלא לומר מפגרת. לדעת שטרומ, יש להשקיע את ההון - מיליוני דולרים אותם נצטרך לשלם להצטרפות ל-OECD - בחינוך דווקא.

הוא אף הזכיר כי הצמיחה הגדולה בכלכלת העולם נמצאת דווקא במדינות כמו אינדונזיה וסין ולא, כפי שסוברים, במערב אירופה. אם כן, הוא תמה, האם ה-OECD הוא הרלבנטי ביותר על מנת שהכלכלה של ישראל תתקדם?!

במושב שעסק בקשר בין בטחון, פיתוח כלכלי ותהליך מדיני

השר סילבן שלום: סלאם פיאד מתנהג כמו פוליטיקאי שרוצה להחליף את אבו מאזן.

במושב שעסק בבטחון, פיתוח כלכלי ותהליך מדיני, אמר המשנה לרה"מ והשר לפיתוח הנגב והגליל ולשיתוף פעולה איזורי סילבן שלום: "צריך שניים לטנגו, אך הפלסטינים לא רוצים לקחת חלק. הפלסטינים מצאו טריק: לקבל מחוות מישראל ולא לתת דבר בתמורה. כבר עשרה חודשים שאנחנו ממתנים לצד השני, ואני חושב שזה מאוחר מדי. אנחנו מנסים לעשות ככל שביכולתנו כדי לעשות מו"מ כלכלי, אך הצד השני ממשיך להסס. המצב צריך להשתנות, ושני הצדדים צריכים להיות מעורבים.

שלום הוסיף כי "זה זמן מה שאנו מנסים לחזור להתקדמות עם הפלסטינים, פוליטית וכלכלית. כלכלית מדובר בסיפור הצלחה - יותר מעשרה אחוזי צמיחה בשנה האחרונה בגדה. עם זאת, הגישה של הממשלה הפלסטינית אינה חיובית לאחרונה. ניסינו להסיר מחסומים ולפתוח צירי תנועה בשנה האחרונה, וזה מוכיח לנו רציניים בכוונותינו להתקדם לשלום. היינו רוצים שהצד השני יתחשב בנו באותה מידה." שלום אמר "שהכלכלה עובדת למען השלום", והזכיר את הישגי העבר כמו הסכמי הסחר החופשי עם מצרים 2004-2005.

לדברי שלום, הגישה של סלאם פיאד כלפי ישראל השתנתה לרעה בגלל סיבות פוליטיות פנימיות. המשנה לרה"מ אמר ש "אני חושב שסלאם פיאד מתנהג לאחרונה כמו פוליטיקאי שרוצה להחליף את אבו מאזן לכשיעזוב, ולכן מחפש תמיכה בתוך הפת"ח ולא רוצה ליצור קשרים עם ישראלים, היכן לשא יהיו. הוא מתנהג כך למרות שהוא יודע שהדבר לא עוזר לפיתוח הכלכלה הפלסטינית."

במושב בנושא המערכה על התודעה העולמית: בניין הכוח ואמצעים להעברת המסר

אמר רון פרושאור, שגריר ישראל בבריטניה: "נציגויות מדינת ישראל חסרות משאבים בכדי להלחם בדה-לגיטימציה ובדמוניזציה"

השגריר פרושאור כינה את נציגויות ישראל בעולם "מוצבים קדמיים", ואמר כי הם בקושי מסוגלים להלחם על דעת הקהל במדינות זרות. לנציגויות ישראל בחו"ל אין כסף בכדי לבצע את הפעולות של הגנה על מדינת ישראל ובקושי מסוגלות להגן על עצמן.

ליאור חורב, שותף מייסד "יורו ישראל", קבע כי גוף ההסברה העיקרי במדינת ישראל הוא דובר צה"ל, והגיע הזמן להעבירו למדים אזרחיים. כמו כן ציין כי הסברה היא מושג דפנסיבי, וכי מדינות אמורות לעסוק בתעמולה ולא להתנצל על המדיניות. בניגוד לחורב, מתאם ההסברה במשרד ראש הממשלה, ירדן ותיקאי, הלין כי אין התגייסות של כל מערכות ההסברה למלחמה על דעת הקהל העולמית, ושיש דומיננטיות רבה מדי למערכת הביטחון בתחום ההסברה.

במסגרת יומו השני, במושב בנושא: הצטרפות ישראל ל-OECD

שר התמ"ת בן אליעזר: "ישראל מגיעה ל-OECD בזכות ולא בחסד - הביצועים הכלכליים בשנים האחרונות והאופן בו צלחנו את המשבר הכלכלי העולמי מציבים אותנו במקום מוכבד ברשימת הכלכלות המפותחות"

"מיצובה של ישראל בשורה הראשונה עם המדינות המפותחות יביא עימו גם דרישה לאחריות לא רק בתחום הכלכלי, אלא גם אחריות חברתית, סביבתית ומדינית - בתוך גבולותינו ואל מול שכנינו | ישראל מדורגת בין הראשונים בעולם בפרמטרים כגון השקעות הון סיכון, חדשנות ומספר פטנטים לנפש: אנו נמצאים במקום ראשון בעולם במספר מהנדסים לנפש ובגיוס הון להיי-טק | ישראל היא המדינה השנייה בעולם אחרי ארה"ב במספר חברות נסחרות בנסד"ק ומקום שני בעולם במספר חברות סטארט-אפ"

"משרד התמ"ת בראשותי אמון על הובלת הכלכלה החברתית בישראל, עידוד צמיחה והבאה לפיתוח בר קיימא של המשק בכלל והפריפריה בפרט. המשרד שם לו למטרה להיכלל בקבוצת 15 המדינות המובילות ברמת התוצר לנפש תוך עשור, ואנו רואים בהצטרפות לארגון ה-OECD נדבך חשוב בהשגת מטרה זו. במאי 2010, אם הכול ילך כשורה, בשעה טובה - מדינת

ישראל תתקבל כחברה מלאה בארגון ה-OECD, כך אמר הבוקר (ב') שר התעשייה, המסחר והתעסוקה וחבר הקבינט המדיני- בטחוני, **בנימין (פואד) בן אליעזר**, במסגרת הופעתו כנואם מרכזי בפאנל בנושא הצטרפות ישראל ל-OECD בכנס הרצליה.

עוד ציין **השר בן אליעזר** כי משרד התמ"ת היה הראשון אשר כבר לפני שנים הצביע על הפוטנציאל הרב הטמון בהצטרפות לארגון, "והאמת היא שע"פ כל האינדיקטורים הכלכליים המקובלים היינו צריכים להיות שם כבר מזמן. אבל על זה נאמר טוב מאוחר מאשר אף פעם".

"חשוב להדגיש כי ישראל מגיעה למעמד בזכות ולא בחסד. הביצועים הכלכליים של המשק הישראלי בשנים האחרונות והאופן בו צלחנו את המשבר הכלכלי העולמי מציבים אותנו במקום מכובד ברשימת הכלכלות המפותחות.

"בשנים האחרונות הציגה ישראל מספר נתונים מרשימים המעידים על קפיצת המדרגה שעברה הכלכלה הישראלית:

- הצמיחה בישראל השנה תהיה אמנם צנועה - כחצי אחוז אבל נתון זה טוב לאין שיעור מממוצע הצמיחה **השילי** ב-OECD העומד על מינוס 3.5%.

- יחס התוצר לנפש בישראל עומד על כ-27,500 דולר במונחי כוח קניה, גבוה יותר מ-8 מדינות החברות ב-OECD, וכאשר יתפרסמו נתוני הצמיחה של 2009 יש לישראל סיכוי לעבור לפחות עוד מדינה אחת בארגון.

- יחס חוב תוצר בישראל הינו 78% עומד בממוצע ה-OECD, ונמוך מהאמריקאי, האנגלי והיפני.

- הגרעון ב-2009 הינו כ-5.2% וזאת לעומת למעלה מ-10% בארה"ב ואנגליה.

- האבטלה בישראל עומדת על 7.4% ובמגמת ירידה. לעומת ארה"ב והאיחוד האירופאי עם אבטלה של כ-10%.

- השקעות במחקר ופיתוח בישראל הינו -4.9% מהתמ"ג. גבוה משמעותית מממוצע ה-OECD - 2.3%, ומממוצע האיחוד האירופי-1.8%.

- ישראל מדורגת בין הראשונים בעולם בפרמטרים כגון השקעות הון סיכון, חדשנות ומספר פטנטים לנפש: אנו נמצאים במקום ראשון בעולם במספר מהנדסים לנפש ובגיוס הון להיי-טק. ישראל הינה המדינה השנייה בעולם אחרי ארה"ב במספר חברות נסחרות בנסד"ק ומקום שני בעולם במספר חברות סטארט-אפ.

"אין ספק שנתונים אלו מצביעים בבירור כי מדינת ישראל שייכת לקבוצת המדינות המפותחות, ומעמדה של ישראל כיצואנית מובילה בתחומי התעשייה המתקדמת רק מחזקת עובדה זאת. "משרדי פועל במרץ ובמאמץ להשלמת הצטרפותה של ישראל לארגון. המשרד מוביל 6 מתוך 18 ועדות הקבלה לארגון, עשרות פקידי משרדי משתתפים מדי שנה בועדות ובעודות המשנה הרבות של הארגון. במשרדי מחלקה מיוחדת העוסקת בנושא, כולל כל מנהלי היחידות האחראים על נושאי תעשייה ועבודה העוקבים באופן שוטף אחר המלצות הארגון המתפרסמות חדשות לבקרים" - אמר **השר בן אליעזר**.

"לפני מספר ימים התארכה בישראל משלחת גדולה בראשות מזכ"ל ה-OECD אשר הגישה את דו"ח ועדת התעסוקה והרווחה של הארגון. משרד התמ"ת הוביל את הפעילות מול הוועדה אשר בחנה לעומק תחומים כגון: יחסי עבודה, אכיפת חוקי עבודה, עוני, זכויות מיעוטים, שיעור ההשתתפות הנמוך בשוק העבודה בעיקר של נשים וערבים ונושאים נוספים. ראשי הארגון ציינו לשבח את פעילות ישראל בתחומים אלו אולם גם הצביעו על נקודות לשיפור. משרד התמ"ת פועל לאמץ את המלצות בדו"ח מתוך ראייה וגישה מקצועית".

"כבר בימים אלה החל משרד התמ"ת בגיבוש מדיניות שתביא ליישום המלצות הדו"ח. בין היתר יזם שר התמ"ת הקמת ועדה ציבורית בין משרדית לבחינת מדיניות התעסוקה בישראל לקידום ופתרון מרבית הכשלים. בנוסף, לכשנתקבל לארגון נמנה נציג בכיר בשגרירות המיוחדת שתייצג את ישראל ב-OECD. נציג זה ירכז את הנושאים הכלכליים מול הארגון.

"ההצטרפות ל-OECD אינה רק לשם היוקרה, למהלך השלכות פרקטיות כמו החברות בועידת ההשקעות הזרות - ה-FDI, שמשמעותה ירידה פוטנציאלית בריבית הנדרשת מישראל על הלוואות והנפקות אג"ח בשוק הפיננסי הבינלאומי. בנוסף, לישראל תהיה גישה לידע ולניסיון אשר נצבר בארגון ובמרכזי המחקר שלו. אנחנו צופים כי עשרות כלכלנים, סטטיסטיקאים ומומחים שונים מישראל יצטרפו לשורות הארגון, כעובדים מן המניין, דבר אשר יחזק את השפעתנו ויגביר את יוקרתנו.

"חשוב לזכור, הצטרפותנו לארגון משליכה על מעמדה של ישראל במשפחת העמים. עם ההתחזקות במעמדנו מגיעה גם מחויבות ואחריות. ניתן לראות בזה מבחן בגרות שצלחנו, ואנו נצטרך ללמוד ולשנות את דפוס החשיבה העצמי שלנו ממדינה מתפתחת למדינה מפותחת ומובילה - כך גם העולם ישפוט אותנו.

"ישראל תאלץ לנהוג בהתאם לנורמות המקובלות במדינות המפותחות בעולם כגון: מחויבות לשיפור השרות והמינהל הציבורי על כל דרגיו, החל מתהליך בניית תקציב דרך קבלת החלטות ושקיפות וכלה בשיפור השרות לאזרח. כבר בהכנה להצטרפות נדרשנו לבצע מהלכים כגון הצטרפות לקוד המלחמה בהלבנת הון, אמנת איסור מתן שוחד במכרזים וסחר בינלאומי וצעדים נוספים המסייעים לניהול משק כלכלי תקין".

"חשוב מאד שבמקביל לחתירה להישגים כלכליים נפעל גם לצמצם את אי השוויון בהכנסות ולהורדת שיעור העוני כדי לעמוד בממוצע ה-OECD ונטפל בשיעור הילדים העניים שהוא כמעט פי 3 מהממוצע של הארגון. אנו צריכים להיות ערוכים לכך שמיצובה של ישראל בשורה הראשונה עם המדינות המפותחות יביא עימו גם דרישה לאחריות, לא רק בתחום הכלכלי, **אלא גם אחריות חברתית, סביבתית ומדינית - בתוך גבולותינו ואל מול שכנינו**".

השר **בן אליעזר** סיים ואמר כי "הצטרפותנו לארגון טומנת בחובה הזדמנויות רבות כמו גם מחויבות והתנהלות באמות מידה בין לאומיות. עלינו לדעת כיצד למנף תהליכים אלו לטובת שינוי כלכלי - חברתי וחיזוק חוסנה הכלכלי של המדינה, ובכדי להוביל את מדינת ישראל אל עבר העשור החדש כמדינה מובילה במועדון היוקרתי של ארגון המדינות המפותחות".

מושב בנושא: עודנו בן יקיר? יחסי ישראל ארה"ב

חה"כ ציפי ליבני, יו"ר האופוזיציה: פגיעה במערכת היחסים עם ארה"ב מהווה איום אסטרטגי על מדינת ישראל

חה"כ ציפי ליבני, יו"ר האופוזיציה, פתחה הבוקר את יומו השני של כנס הרצליה של המרכז הבינתחומי הרצליה, במושב שעסק ביחסי ארה"ב ישראל:

מדינה כמו ישראל שמדברת במונחים של איומים קיומיים ואסטרטגיים צריכה להבין שגם מערכת יחסים עם ארה"ב יכולה להיות קיומית וכל פגיעה בה יכולה להוות איום אסטרטגי. כדי לפעול במשותף עם ארה"ב צריך להבין מה הם האינטרסים המשותפים לה ולארה"ב, אך בישראל קיימת חוסר הבנה באשר לאינטרסים של מדינת ישראל עצמה.

חזון מדינת ישראל הוא מדינה יהודית ודמוקרטית. הסדר שלום עם הפלסטינים מייצג את האינטרס הישראלי הבסיסי, כל עוד מבוסס על הסדר על בסיס שתי מדינות לאום וכל עוד מתקיים רוב יהודי במדינת ישראל. מדינת הלאום הפלסטינית היא הפתרון המלא של השאיפות הלאומיות של כל בני העם הפלסטיני. לצערי בתחילת דרכה בשל חוסר הבנה של האינטרס הישראלי ביצעה הממשלה טעות כפולה ואמרה לעולם: תעזרו לנו עם איראן ואנחנו נעזור לכם עם הפלסטינים. נותר רושם מוטעה כפול: איראן הוגדרה כבעיה של ישראל והנכונות של ישראל להגיע להסדר היא בגדר "טובה" שאנו מוכנים לעשות לארה"ב. מדיניות כזו מובילה למצב שבו מצד אחד יש נסיון לרצות את השותפים האסטרטגיים מעבר לים, ומצד שני יש נסיון לרצות את השותפים הפוליטיים מעבר לגדר. כך לא נוכל לקדם את האינטרסים המשותפים.

זו הנקודה בזמן שצריך לשבת מול ארה"ב עם קלפים פתוחים ולראות כיצד עובדים יחד כדי למנוע איראן גרעינית ולקדם דו שיח עם הפלסטינים. בדו שיח אמיתי עם האמריקאים צריך לומר מהם ה deal makers ולא מהם ה deal breakers.

מול ארה"ב צריך לשים את הקלפים על השולחן, גם משום שארה"ב איננה שחקן יחיד, למשל בנושא האיראני משחקים גם הקוורטט ומועצת הביטחון של האו"ם.

כמישהו יוריד מהשולחן את עיקרון שתי המדינות וידבר על מדינה אחת, כלומר לתת לכל מי שחי כאן להשפיע ביום בחירות, התוצאה לא תהיה מדינה דו לאומית אלא מדינה ערבית חדשה במזה"ת ואני כלל לא בטוחה באשר לקיומם הבטוח של יהודים במדינה כזו.

אחרי 9 חודשי מו"מ לא הגענו למבוי סתום בשיחות. מי שמנסה לומר שהשיחות הקודמות הגיעו למבוי סתום מטעה. תמיד יש סיבות ותירוצים למה לא לשבת ולדבר. הפתרון מצוי בדיאלוג ואפשר להגיע להבנות אבל רק כשמנהיג ישראל מבין מהו המחיר של אי הגעה להסדר.

במסגרת יומו השני, במושב בנושא: עודנו בן יקיר? יחסי ישראל ארה"ב

סגן שר החוץ, דני איילון: "כל מרכיבי הקואליציה בישראל רוצים בשלום, אך מחכים לפלסטינים".

"איראן היא שורש המחלוקת בין ישראל לארה"ב, ולכן עתיד היחסים בין 2 המדינות תלוי בדרך בה תחליט ארה"ב לטפל במשבר האיראני"

גיימס קנינגהאם, שגריר ארה"ב בישראל: "ישראל וארה"ב חייבות להפסיק לדבר דרך התקשורת"

במסגרת מושב שעסק ביחסי ארה"ב-ישראל, לאחר שנה לממשל אובמה, טען סגן שר החוץ, **חה"כ דני איילון** כי היחסים בין המדינות מעולם לא היו טובים יותר. בכך, הסכים איילון עם יו"ר האופוזיציה, ציפי ליבני, כי מדיניות ממשל אובמה כלפי ישראל אינה שונה במהותה ממדיניות ממשלים אמריקאים קודמים, כדוגמת בוש ואחרים.

בתשובה לשאלה מה ניתן לעשות במידה ורוסיה וסין יבלמו את הסנקציות במועצת הביטחון של האו"ם, ציין איילון כי הסינים אינם יכולים להרשות לעצמם לעמוד בצד הלא נכון של המשוואה. "אני מאמין, כי סנקציות בטווח הזמן המיידית יגבירו את הלחץ על איראן ויובילו לשינוי מהותי באזור", סיכם איילון.

בהמשך הוסיף איילון כי האיום האיראני הוא שורש המחלוקת בין ארה"ב לישראל, והצורה בה תטפל ארה"ב במשבר האיראני תשפיע על עתיד היחסים.

שגריר ארה"ב בישראל, **גיימס קנינגהאם**, שנשא דברים אף הוא במושב זה, המליץ לממשלות ארה"ב וישראל לא לדבר דרך התקשורת, שכן נוצר מצב של הגזמה מסוימת בתיאור היחסים של שתי המדינות בתקשורת. "מדובר בשתי ממשלות חדשות המגיעות כל אחת עם הדרישות והאינטרסים שלהן, ולכן טבעי שיווצר מתח מסוים בין השניים", הדגיש קנינגהאם. עוד טען קנינגהאם, כי ארה"ב נוקטת באמצעים נגד הדה לגיטימציה של ישראל, וחשוב שהעולם הערבי יכיר במדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

לדברי פרופ' אלכס מינץ, דיקן בית ספר לאודר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה במרכז הבינתחומי הרצליה, השנה הקרובה היא "שנת ההכרעות"

להלן דברים שנשא בפתח כנס הרצליה ה-10 של המרכז הבינתחומי הרצליה

"ייחודיות כנס הרצליה העשירי הוא שהוא מתקיים במה שאני קורא: שנת ההכרעות. הכרעות שצריך לקבל בנושאים כמו המשא ומתן המדיני--כן/לא ועם מי, באיזה מסלול, באיזה מינון, ובאיזה קצב; בנושא האירני: כמה זמן לחכות להטלת סנקציות משמעותיות, לא לתקוף, כן לתקוף; והחלטות בנושאי פנים בוערים כמו הפשיעה הגואה, האלימות והחינוך שפשוט לא יכולים לחכות יותר, ודורשים הכרעות והחלטות, לעיתים גורליות.

כחוקר קבלת החלטות בממשל ובמדיניות חוץ אני מודע לעובדה שישנן חלופות (אלטרנטיבות), כמו לא להחליט, לדחות החלטה או להחליט שלא עושים, וזה בסדר, אבל אך ורק אם שוקלים בכובד ראש גם את מחיר אי העשייה ואי ההתקדמות. בחינה יסודית כזאת צריכה להיעשות על ידי מספר גורמים מקצועיים לא תלויים וא-פוליטיים.

בהקשר זה אי אפשר להתעלם ממה שמכונה בספרות האקדמית פרדוקס העוצמה--שביסודו העיקרון שצבירת יותר כח לא בהכרח מוביל ליותר השפעה או חוסן. בנקודה מסוימת, זה יכול להתהפך ואף לפעול כבומרנג נגדך לכשהשחקנים בצד השני שחלקם אמנם ממילא עוינים אך חלקם לא, מתאחד כולו נגדך. זה קרה לישראל במלחמת לבנון הראשונה ולאמריקאים בעירק, ולדעתי, אנו עומדים כרגע בנקודת שבר והיפוך שכזה: טורקיה מתקרבת לאיראן, סוריה לטורקיה ולאיראן, ולבנון לסוריה, בדיוק כמו שפרדוקס העוצמה מנבא. מנקודה זו ממנה התהליך בדרך כלל לא הפיך ורק מתעצם בשל התמריצים של הצדדים השונים לפעול כנגד השחקן עם מירב העוצמה, חייבים לבחון בכובד ראש באם דריכה במקום תוך האשמת הצד שמנגד בקיפאון, עדיפה על פני מהלך מדיני אמיץ.

אך לצערי, השיטה הקואליציונית אצלנו כמעט ולא מאפשרת בחינת חלופות רצינית בוודאי לא במישור המדיני. הייתי אומר שהיא כמעט מסנדלת ולפחות תוחמת את מספר ואפילו סוג החלופות שמתוכנן ראש ממשלה בישראל יכול לבחור, ולא משנה מאיזה מפלגה הוא בא, וזאת בניגוד למדינות רבות בעולם. זו בעיה סטרוקטוראלית, ממשלית-פוליטית חמורה שיש לה השלכות על מה שהממשלה מנסה לעשות לא רק בזירה הפנימית אלא גם במדיניות חוץ וביטחון.

הפרדוקס הוא שכולם מודעים לעובדה ששיטת הבחירות הקיימת בפרוש מחלישה את חוסנו הלאומי. כמו לגלות שיש סרטן ולחשוב שאם לא נטפל בו זה יוביל לתוצאות טובות. חייבים לשנות השיטה. לא מתקבל על הדעת שהחלטות מדיניות מכריעות למשל כאלו שיש להם רוב בציבור, לא יתקבלו בשל חסמים קואליציוניים פוליטיים.

בכנס מה ראש הממשלה בישראל צריך לעשות במאה הימים הראשונים לכהונתו שהתקיים אצלנו במרץ 2009 הציע צוות שעמדתו בראשותו וכלל גם את אלוף במיל עמוס מלכא, חיים אסא, עובד יחזקאל וארז מלצר, מספר צעדים שהממשלה צריכה לעשות--ושתקפים גם כיום ובהם הליכה להסדר עם סוריה

שהוא יחסית להסדר עם הפלשתינאים קל כיום יותר להשגה שכן אין את שחקני הווטו כמו חמאס אצל הפלסטינים ואת התנגדות מתנחלי יהודה ושומרון. גם ראש אמ"ן וגורמים בכירים בצה"ל, התבטאו לא אחת בחיוב בנושא.

ניתוח מגמות גיאו-אסטרטגיות מראה שבעוכרנו לחכות לפחות בזירה הסורית וכניסה למשא ומתן יש בה להאיץ תהליכים מדיניים אזוריים חיוביים ותוריד הלחץ הבינלאומי על ישראל, כל זאת במחיר נסבל יחסית. כדאי גם להתייחס לדבריו של הנשיא הסורי אסד שאמר שישנן שתי חלופות: או הסדר או התנגדות. דריכה במקום תביא להערכתו במוקדם או מאוחר למתקפה רבתי על ישראל שאויבנו ייזמו וינקטו בצוותא."

מעמד הפתיחה של כנס הרצליה

ד"ר דומיניק שטראוס קהן, מנכ"ל קרן המטבע העולמי: ההתאוששות של הכלכלה מגיעה יותר מהר ממה שציפינו, אך היא עדיין שברירית

פרופ' סטנלי פישר, נגיד בנק ישראל: בתנאים של שלום נוכל לצמוח בקצב של 6-7%

במעמד הפתיחה של כנס הרצליה נאמו שתיים מהדמויות הכלכליות הבולטות בעולם כיום: ד"ר דומיניק שטראוס קהן, מנכ"ל קרן המטבע העולמי ופרופ' סטנלי פישר, נגיד בנק ישראל.

שטראוס קהן אמר כי ההתאוששות של הכלכלה מגיעה יותר מהר ממה שציפינו. אבל הכל מאוד שברירי- הביקוש במגזר הפרטי עדיין חלש, האבטלה עדיין עולה ברוב המדינות וכנראה תמשיך לעלות בחודשים הקרובים. קיים פער של 10-6 חודשים בין עצירת משבר לבין עצירת האבטלה.

אסיה מתאוששת מהר יותר ממדינות אחרות. תהליך זה יכול להוביל ליצירת "בועות" חדשות. אסור להיות אופטימיים מדי. במזרח התיכון המשבר היה קשה, אך משבר פחות קשה ממדינות מערביות אחרות.

קהן חלק ציונים לשבח למנהיגות הכלכלית ישראל - ישראל עמדה בכבוד במשבר, ונקטה מדיניות נכונה בתזמון נכון. העבודה נעשתה על ידי הממשלה ובנק ישראל בהנהגתו המדהימה של סטנלי פישר.

קהן ניתח את שתי הבעיות העיקריות העומדות בפנינו כעת: 1. השאלה הקשה היא איך נצא בדיוק מהמשבר? מתי הזמן הנכון לצאת? מתי הממשלה יכולה להכריז על יציאה מהמשבר? יציאה מוקדמת יכולה להיות מסוכנת אולם יציאה מאוחרת מדי עלולה לגרום לגידול בחוב. 2. רוב בעיות שהיו קיימות לפני המשבר עדיין קיימות כמו החובות של ארה"ב, וחוסר איזון בתקציבים של מדינות מסוימות. נשאלת השאלה האם עם היציאה מהמשבר חוזרים לאותה מדיניות? כיום ברור שמודל הצמיחה העתידי לא יהיה כשהיה. הצרכן האמריקאי התחיל סוף סוף לחסוך, וזה טוב. אבל מי יחליף את הצרכן האמריקאי - העיניים נשואות לצרכן בשווקי אסיה.

קהן מונה את הלקחים מהמשבר העולמי, ומתמקד בשניים עיקריים:

1. המשבר העולמי היווה דוגמה ראשונה מסוגה לשת"פ כלכלי בינ"ל, בין מדינות שמנהיגיהן היו שרויים בחשש כבד עד כדי כך שהיו מוכנים לעבוד יחדיו. עכשיו הם כבר חוששים פחות, וזה לא בהכרח טוב. אם כל אחד יחזור כעת הביתה ויטפל רק בבעיותיו שלו אנחנו נאבד את המומנטום של ההגעה לפתרון.

2. הרגולציה על הכלכלה בעייתית. נשמעים קולות הקוראים לנסח מערכת רגולטורים חדשה. הבעיה בכך היא שנדרש זמן רב לנסח כללים כלכליים חדשים ודרוש מומנטום פוליטי לצורך כך. הדאגה שלי היא שהפעולה תהא מקומית בכל מדינה, באופן אחר זה לא יעבוד. חייבים לשתף פעולה. לא ניתן לבנות מערכת פיקוח שונה בכל מדינה משום שכל אחד ירצה להגן על משלם המיסים במדינתו וינקוט צעדים שיפגעו במקומות אחרים בעולם. נדרש פתרון גלובלי ליציאה מלאה מהמשבר הכלכלי.

3. הצלחנו לחמוק ממה שנראה היה כמו המשבר העמוק של שנת 1929, והצלחנו הימנע מקונפליקטים פוליטיים אלימים שנובעים לעיתים ממתח כלכלי כגון מלחמות. לעיתים מחמה מובילה למשבר כלכלי ולעיתים הקשר הוא הפוך - משבר כלכלי מעלה את הסיכוי למלחמת אזרחים, ראו דוגמת סיריה לאון.

גם שלום שמביא איתו חוסר יציבות כלכלית עלול להיות מסוכן ולהוביל למלחמה. המנדט של הארגון בראשו אני עומד הוא ליצור יציבות וחלוקה הוגנת של ההון, בהפניית משאבים למדינות במשבר. קיים הבדל בין מדינות שמשתפות פעולה עם הקרן לבין מדינות שאינן משתפות פעולה.

במזרח התיכון יציבות כלכלית תורמת לתהליך השלום. יש אתגרים אדירים במיוחד בנושא האבטלה. אנו חוזים שיש צורך לספק בין 80 ל-90 מליון מקומות עבודה בעשור הקרוב ולא ניתן לעשות זאת באזור ללא שקט. אנו פועלים באזור - בעיראק ברשות הפלסט' ובמקומות נוספים. מציאת פתרונות כלכליים היא קריטית להשגת שלום, אם רוצים לבנות משהו טוב ואיתן צריך לבנות אותו עם איתנות כלכלית. אנחנו יודעים לעבוד גם עם ישויות מדיניות שאינן מדינות, אך יהיה לנו קל יותר לעבוד מול מדינות בהתהוות. סטנלי פישר וסלאם פיאד כיהנו כבכירים בקרן ואני רואה בעובדה זו סיצן חיובי לשת"פ עתידי בין הקרן, הישראלים והפלסטינים.

פרופ' סטנלי פישר, נגיד בנק ישראל, זכה למחמאות מקיר לקיר מפרופ' אוריאל רייכמן נשיא המרכז הבינתחומי, ופרופ' אלכס מינץ דיקאן בית הספר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה. שניהם קראו לראש הממשלה ולשר האוצר לסגור **דחוף את מינוי לקדנציה נוספת. פישר זכה לכינויים כגון גיבור לאומי ומייקל ג'ורדן של המשק הישראלי.**

פרופ' סטנלי פישר, חלק שבחים ליו"ר קרן המטבע העולמי: שטראוס קהן הגיע למוסד שהיה באחת מנקודות השפל שלו והצליח לשקם את מעמדו.

לדברי פישר ישראל הצליחה לצאת בעלות נמוכה יחסית מהמשבר מהסיבות הבאות:

התחלנו את המשבר במצב כלכלי חזק: מדיניות תקציב מאוזנת, מאזן תשלומים בעודף, בנקים במצב טוב, וההבדל הקריטי - מערכת פיננסית איתנה וגמישה והורדת ריבית מהירה. המשק הגיב יפה להורדת הריבית.

פישר צינן את ההתלהבות ואמר כי ישנם הרבה מובטלים חדשים כתוצאה מהמשבר וכי ההתאוששות מהמשבר היא שברירית. יש להיות זהירים במדיניות שתינקט ואסור להוציא את ההריחה המוניטרית מהר מדי. יש להגיע לאיזון בין הצורך לא לאפשר לאינפלציה לעלות לבין הצורך לתמוך בהתאוששות.

כדי לחזור לצמיחה מרשימה של 5% שהיתה לנו מאמצע 2003 עד אמצע 2008, יש צורך ברפורמות מבניות במשק הישראלי. אני מקווה שתוך 4-5 חודשים ישראל תצטרף ל OECD. לפי האלמנטים הכלכליים אנחנו אמורים להיות שם. עם זאת דו"ח OECD על החינוך והפערים החברתיים בישראל לא היה מחמיא. לראות את הנתונים הללו בידי אנשים מן החוץ גורם לנו לחשוב על הטיפול בזה. הדו"חות ב OECD נכתבים ע"י כלכלנים, אך הדיונים על הדוחות נידונים ע"י שרים מהמדינות, וזה יצור דיון שיעזור לשפר את ניהול המשק. שרים ופקידים בכירים שלנו יוכלו לשבת ולשמוע ממקביליהם ב-20 מדינות כיצד הם עובדים.

לקחים לגבי המערכת הפיננסית: יש עשרות דוחות מצויינים של ועדת בזל והפייננשל סטאביליטי בורד. למדנו את הדוחות ונצטרך להפיק את הלקחים גם אצלנו. בארה"ב מתכוון אובמה לאסור על הבנקים לנהל קרנות גידור, למרות שהפרטים כולם עדיין לא ידועים. אני תומך בשינוי מסוג זה, למרות שאינני יודע בדיוק מה הם יעשו.

הורדנו את גודל הוצאות הממשלה מ 52% עד ל 44%. אנחנו מתקרבים לנקודה שבה אי אפשר להמשיך, כיוון שישנם בהם יש להעלות את ההוצאה כדאי לטפל בפערים החברתיים.

תשתיות: יש הרבה עבודה לעשות בתחום התחבורה, נמלים ואוויר, חשמל ומים. אבל תשתית היא גם הון אנושי - עלינו להשקיע יותר בהשכלה גבוהה ובינוי: זה היתרון שלנו היום, וזה צריך להיות היתרון שלנו בעתיד.

בירוקרטיה: הבעיה של הבירוקרטיה בארץ זה 'משהו! ישראל במקום ה 124 מ 150 מדינות בכמה זמן לוקח לבנות מחסן. זה לא צחוק. זה מצחיק, אבל זה לא צחוק. צריך להוציא קרקעות משליטת הממשלה.

תהליך השלום: שלום יביא איתו יתרונות כלכליים - לא מהמסחר עם שכנותינו, כיוון שמדובר בשווקים קטנים. ההבדל יהיה אצל המשקיעים הזרים בארץ, בה עדיין מירב ההשקעות מגיע מהשקעה מקומית. שיפור במצב הביטחון ישפיע לחיוב על רצון המשקיעים להגיע לישראל. הצלחנו לצמוח כך בלא שלום, אך אין לי ספק שנוכל לצמוח אפילו יותר במצב של שלום, כיוון שיש לנו משק איתן וגמיש ואנחנו עמדתו באתגרים שמשקים אחרי היו מתמוטטים מהם. הדרך בה יצאנו ממותו של שרון, עלייתו של החמאס ומלחמת לבנון השנייה, מוכיחה את עמידותו של המשק הישראלי.

מושב הפתיחה של כנס הרצליה

ד"ר עוזי ארד על אבו מאזן: "או שהוא מצוברח או שהוא מחכה לליגה הערבית" שר הרווחה, יצחק הרצוג, הציג לראשונה את הערכת המצב הלאומית בתחום החוסן החברתי: "ישראל ניצבת מול סכנה ברורה ומיידית של הגברת הניכור והאלימות בתוכה" סגן הרמטכ"ל האלוף בני גנץ: "דו"ח גולדסטון הוא סוס טרויאני שעלול לפגוע בישראל" את ערב הפתיחה של כנס הרצליה העשירי של המרכז הבינתחומי בהרצליה, פתח מושב בנושא הערכת מצב של החוסן הלאומי של מדינת ישראל.

נאומו המלא של שר הרווחה, יצחק הרצוג הופץ בנפרד. השר הציג את הערכת המצב הלאומית לחוסן חברתי, ואמר: "שיפור משמעותי של הביטחון החברתי יבוא רק משינוי פרדיגמות דרמטי ומהפכני. אם לא כן המצב החברתי בישראל יתדרדר ויחמיר". אלוף מיל. דני רוטשילד, יו"ר כנס הרצליה, אמר כי "ישראל היא כבר לא בן יקר של ארה"ב. התייחסות הממשל הנוכחי של ארה"ב לישראל שונה מיחסם של ממשלים קודמים". בהתייחס לסוגית הצטרפותה האפשרית של ישראל לארגון ה-OECD אמר רוטשילד כי "לצערי קולם של המתנגדים להצטרפות ל-OECD לא נשמע".

ד"ר עוזי ארד, יו"ר המטה לביטחון לאומי, משרד ראש הממשלה, פתח את נאומו בהסבר אודות הנסיבות לבחירתו של ראש הממשלה נתניהו לנאום באוניברסיטת בר אילן: נתניהו בחר לשאת את נאומו בבר אילן לאחר שבתחילה רצה לשאת את הנאום במרכז מנחם בגין. משלא התאפשר הדבר, הוצע לו לנאום ב"מכון בגין-סאדאת" בבר-אילן.

ד"ר ארד התייחס לנושא האיראני והפלסטיני ואמר כי סדר היום של המדינה בשנה החולפת נקבע כאן בכנס הרצליה הקודם. היתה התקדמות ניכרת יותר מהנראה לעין בשני אפיקים אסטרטגיים ומדיניים: האיום האיראני וההידברות עם הפלסטינים. בנושא האיראני, תודות לשיתוף הפעולה בין המועצות לביטחון לאומי של ישראל וארה"ב, ברבעון הזה צפוי הידוק של טבעת הלחצים הבינלאומית על איראן.

בנושא המו"מ עם הפלסטינים, אמר ארד כי הפלסטינים ממשיכים לנקוט בעמדה סרבנית, כפי שנקטו כלפי הממשלה הישראלית הקודמת. אע"פ כן, הקיפאון אינו הכרחי. ממשלת ישראל מעוניינת במו"מ ומשקיעה מאמצים על מנת לחדש אותו. ישנם פתרונות אחרים מנוסחת שתי המדינות לשני עמים, כפי שמחפש ראש המל"ל הקודם גיורא איילנד.

ארד התייחס לדוח גולדסטון ואמר כי "עושים איתנו משפט, ולא בהכרח משפט צדק". בהקשר לכך אמר ארד כי "ישראל נמצאת בנחיתות מבנית בתחום ההסברתי-תקשורתי".

ארד התייחס לזירה הבינ"ל ואמר כי יש הידוק של שיתוף הפעולה עם מצרים. הממשלים בארה"ב ובישראל אינם במסלול התנגשות חזיתית. בתוך אירופה ישנן מדינות שהן בנות ברית של ישראל ויש להן משקל רב בנאט"ו. ישנו תלכיד של מדינות אירופיות שנותן חיזוק מחוץ למדינת ישראל. ישנם גם יחסים טובים עם רוסיה, ברזיל...

ארד חלק שבחים לפורום השביעייה: 'השביעייה' היא קבוצה מתייעצת מנוסה וחשובה ביותר, מחזקת פוליטית, ציבורית ומקצועית.... במקרה זה, הפוליטיקאים יותר מומחים מהמומחים". ארד סיכם ואמר כי "באזורנו אין תחליף לעוצמה".

אלוף בני גנץ, סגן הרמטכ"ל אמר כי ישנה התעצמות של חיזבאללה בעומק כל לבנון, באישור ממשלת לבנון, הנהנית מתמיכה בינלאומית. בעזה היתה שנה שקטה בעקבות עופרת יצוקה, אך מדובר במקום רגיש והמצב יכול להשתנות. לגבי איראן אמר גנץ כי היא תומכת בטרור כאשר מקור הברחות הנשק הוא באיראן, תוך ניצול הגבולות הפרוצים.

על זירת המלחמה החדשה של צה"ל: האיום על העורף מתגבר. מדובר במלכוד 22, ממשל מתון וארגונים תת-מדינתיים עוינים הפועלים מתוך סביבה אזרחית אורבנית (לבנון, תימן). צריך להשקיע מאמצים ולפתח אמצעים הומניטריים בלחימה.

דו"ח גולדסטון הוא סוס טרויאני שמהווה אספקלריה משפטית לטרור. החוסן המוסרי שלנו אינו מוטל בספק. יש הבדל בסיסי בין ישראל למערב: אזרחינו חיים בטווח הלחימה. אנחנו חייבים להסיר את האיום.

מנכ"ל משרד החוץ, השגריר יוסי גל, אמר כי היחסים עם ארה"ב הם אבן-הראשה של הדיפלומטיה הישראלית. האו"ם הוא מזמן כבר לא "שמום". כוחות האו"ם נוכחים בלבנון, מגלים מעורבות רבה בנושא זכויות האדם. לדעתו של גל הדיפלומטיה הכלכלית יכולה לקדם את המשק הישראלי.

כנס הרצליה העשירי של המרכז הבינתחומי הרצליה בנושא מאזן החוסן והביטחון הלאומי מתקיים בין התאריכים 31 בינואר ל-3 בפברואר. במלאת שנה לחילופי השלטון בארה"ב ובישראל ולנוכח השינויים בבירות אירופאיות מרכזיות, יבחן הכנס מגמות אסטרטגיות, קווי מדיניות ויחסי חוץ של ממשלים אלה. הכנס מורכב מ-30 מושבים המקיפים קשת רחבה של סוגיות אסטרטגיות החל מתפוצת נשק גרעיני ושיאפוטיה של אירן להגמוניה אזורית, התהליך המדיני במזרח התיכון, המשבר הכלכלי הגלובלי והשלכותיו, ביטחון אנרגיה ופיתוח משאבים בני-קיימא. תשומת לב מיוחדת תוקדש למעמדה הבינלאומי של ישראל בזירות התקשורתיות והמשפטיות. במישור הלאומי, ידון הכנס באתגרי מדיניות ומשילות בעידן הגלובלי. **עדכונים שוטפים על הכנס ניתן לקבל באמצעים הבאים:**

אתר האינטרנט של כנס הרצליה, שם יועברו המושבים בשידור חי: www.herzliyaconference.org

חשבון הטוויטר של כנס הרצליה

<http://twitter.com/herzliyaconf>

דף הפייסבוק של כנס הרצליה

<http://www.facebook.com/HerzliyaConference>

לפרטים נוספים:

ארד תקשורת, דוברות כנס הרצליה

לירן אלרם, דובר כנס הרצליה 054-6699323 lirane@euroisrael.co.il

לי שיין, צוות דוברות כנס הרצליה 054-6699342 lees@euroisrael.co.il

יניב בלזר, צוות דוברות כנס הרצליה 054-6699331 yanivb@euroisrael.co.il

דוברות המרכז הבינתחומי הרצליה:

דורון קרני, ראש חטיבת דוברות, שיווק ואירועים 052-478011
דנה נבות, דוברת 052-5695037
שלומית גור, ס' דוברת 052-5695033